Podpisnik: Marija Milojka Kolar Celarc
Izdajatelj: sigov-ca
Serijska številka: ac 97 cc ad
Datum podpisa: 16:49, 28.10.2016
Referenčna številka: 0070-71/2016/23

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE
Štefanova ulica 5, 1000 Ljubljana

T: 01 478 60 01
F: 01 478 60 58
E: gp.mz@gov.si
www.mz.gov.si

Številka: 0070-71/2016
Ljubljana, 28. 10. 2016
EVA 2016-2711-0047

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti – predlog za obravnavo, novo gradivo št. 1

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na …… redni seji dne …pod točko….. sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti (EVA 2016-2711-0047) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po nujnem postopku.

Mag. Lilijana Kozlovič
GENERALNA SEKRETARKA

Sklep prejmejo:

- Ministrstvo za javno upravo,
- Ministrstvo za finance,
- Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport,
- Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Ministrstvo za kulturo,
- Služba Vlade RS za zakonodajo.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

Predlagamo sprejem Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice (finančne posledice) za delovanje države, iz naslednjih razlogov:

Sprejem Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti je posledica spremembe predpisa s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki je bil spremenjen z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI). Direktivo 2013/55/EU bi morala Republika Slovenija v pravni red prenesti do 18. 1. 2016. Ker s prenosom zamujamo, je Republika Slovenija dne 30. 9. 2016 s strani Evropske komisije prejela obrazloženo mnenje, v katerem Evropska komisija ugotavlja, da Republika Slovenija ni pravočasno izpolnila obveznosti in

postopkov, ki bi jih morala, da bi se navedena direktiva prenesla v slovenski pravni red. Zato je Evropska komisija pozvala Republiko Slovenijo, da sprejme ukrepe za uskladitev z obrazloženim mnenjem v dveh mesecih od prejema slednjega, to je do 30. 11. 2016. V kolikor do 30. 11. 2016 Republika Slovenija ne bo notificirala predpisov s področja zdravstva in s tem prenesla Direktive 2013/55/EU, sledi tožba s finančnimi posledicami za Republiko Slovenijo. Finančne posledice se štejejo od prvega dne po izteku roka za prenos direktive, pa do razglasitve sodbe oziroma do izpolnitve obveznosti iz sodbe.

V dosedanjih primerih, ko Republika Slovenija ni pravočasno prenesla direktiv sprejetih v skladu z zakonodajnim postopkom v pravni red Republike Slovenije je Evropska komisija v skladu s členom 260(3) PDEU Sodišču EU v tožbah predlagala, da naloži samo dnevne denarne kazni. Zneski so se gibali med 6.500 EUR - 10.300 EUR/na dan šteto od razglasitve sodbe do izpolnitve obveznosti iz sodbe (višina je odvisna od trajanja kršitve, resnosti kršitve). Do sodbe v nobenem primeru ni prišlo, ker jih je Evropske komisije umaknila zaradi izpolnitve obveznosti s strani Republike Slovenije. Ob predpostavki, da Republika Slovenija leto dni zamuja s prenosom Direktive 2013/55/EU, bi finančne posledice v primeru določitve dnevne kazni za Slovenijo znašale lahko od 710€ do 14.000€ na dan, odvisno od koeficienta resnosti kršitve, ki ga bi določila Evropska komisija.

Evropska komisija Sodišču EU lahko predlaga, da državi članici naloži tudi plačilo pavšalnega zneska, v teh primerih pa Evropska komisija je v svojem Sporočilu iz leta 2010 napovedala, da tožb ne bo umikala. Ob predpostavki, da bi Republika Slovenija leto dni zamuja s prenosom Direktive 2013/55/EU, bi finančne posledice v primeru določitve pavšalnega zneska za Slovenijo znašale lahko od 490.000€ do 1.460.000€, slednji ob predpostavki, da je določen najvišji koeficient resnosti kršitve.

Sodišče EU je v letu 2015 v direktnih tožbah odločalo v povprečju 17,6 mesecev. Vendar je trajanje postopka lahko tudi krajše, kar je odvisno tudi od zahtevnosti primera. Po tem ko Evropska komisija sprejme odločitev o vložitvi tožbe je v dosedanjih primerih trajalo še vsaj 2 meseca, da je tožbo tudi dejansko vložila, vendar je konkretni predsodni postopek vodila hitreje kot ponavadi, tako da je mogoče, da bo tudi tožbo vložila prej kot v dveh mesecih od svoje odločitve, če bo do tega prišlo.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Milojka Kolar Celar, ministrica za zdravje,
- Nina Pirnat, državna sekretarka, Ministrstvo za zdravje,
- Tanja Mate, generalna direktorica, Ministrstvo za zdravje,
- Tina Jamšek, sekretarka, Ministrstvo za zdravje.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- Milojka Kolar Celar, ministrica za zdravje,
- Nina Pirnat, državna sekretarka Ministrstvo za zdravje,
- Tanja Mate, v.d. generalne direktorice, Ministrstvo za zdravje,
- Tina Jamšek, sekretarka, Ministrstvo za zdravje.

5. Kratek povzetek gradiva:

Razlog za sprejetje Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti je prenos materialnega dela evropske direktive, ki se nanaša na zdravstvene poklice, za katere velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij (diplomirana medicinska sestra, diplomirana babica, magister farmacije, zdravnik in doktor dentalne medicine), v slovenski pravni red. Sprejetje zakona je posledica spremembe predpisa s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki je bil spremenjen z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI), katerega bi morala Republika Slovenija do 18. januarja 2016 prenesti v svoj pravni red.

Zakon tako prenaša določbe direktive, ki določajo pogoje usposobljenosti za poklice diplomirana medicinska sestra, diplomirana babica, magister farmacije, zdravnik in doktor dentalne medicine. Prav tako določa tudi stopnjo znanja slovenskega jezika za tuje zdravstvene delavce, ki v Republiki Sloveniji opravljajo zdravstveno dejavnost oziroma zdravniško službo ter podrobneje ureja občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev oziroma zdravniške službe.		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/**NE**
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	**DA**/NE
c)	administrativne posledice	**DA**/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/**NE**
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/**NE**
e)	socialno področje	DA/**NE**
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA/**NE**
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: /		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ		

OBRAZLOŽITEV:

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Gradivo nima finančnih posledic.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Določbe tega zakona so bile vključene v predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki je bil usklajevan s strokovno javnostjo in ostalimi deležniki. Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti, v katerega so bili vključeni vsi členi, ki so navedeni v tem zakonu, je bil predstavljen Zdravniški zbornici Slovenije, Zbornici zdravstvene in babiške nege, Skupnosti občin, Skupnosti mestnih občin Slovenije, sindikatom (FIDES, Praktikum, Sindikatom s področja zdravstvene nege, Pergam ter v okviru medresorskega usklajevanja tudi ministrstvom).	**DA**/NE

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	**DA**/NE

Določbe tega zakona so bile vključene v predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki je bil usklajevan s strokovno javnostjo in ostalimi deležniki.

Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti, v katerega so bili vključeni vsi členi, ki so navedeni v tem zakonu, je bil predstavljen Zdravniški zbornici Slovenije, Zbornici zdravstvene in babiške nege, Skupnosti občin, Skupnosti mestnih občin Slovenije, sindikatom

(FIDES, Praktikum, Sindikatom s področja zdravstvene nege, Pergam ter v okviru medresorskega usklajevanja tudi ministrstvom). Upoštevani so bili: – delno. Pripombe na člene je podala zgolj Zdravniška zbornica Slovenije, in sicer z zahtevo, da bi bili pristojni organ za preverjanje znanja jezika.	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	**DA**/NE
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA/**NE**
Milojka Kolar Celarc **MINISTRICA**	

Priloge:

- **predlog sklepa Vlade RS**
- **predlog zakona**

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na …… redni seji dne … pod točko ….. sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti (EVA 2016-2711-0047) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po nujnem postopku.

Prejmejo:

- Ministrstvo za javno upravo,
- Ministrstvo za finance,
- Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport,
- Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Ministrstvo za kulturo,
- Služba Vlade RS za zakonodajo.

PREDLOG
(2016-2711-0047)

ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH DOLOČENIH ZAKONOV S PODROČJA ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI (EVA 2016-2711-0047)

I. UVOD
1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Razlog za sprejetje Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: zakon) je uskladitev slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije.

Sprejetje zakona je posledica sprejetja Direktive 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (v nadaljnjem besedilu: direktiva), ki bi ju morala Republika Slovenija do 18. januarja 2016 prenesti v svoj pravni red.

Z zakonom se v slovenski pravni red prenaša zgolj del omenjene direktive, in sicer materialni del, ki se nanaša na zdravstvene poklice, za katere velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij (diplomirana medicinska sestra oziroma diplomirani zdravstvenik (v nadaljnjem besedilu: diplomirana medicinska sestra), diplomirana babica oziroma diplomirani babičar (v nadaljnjem besedili: diplomirana babica), magister farmacije oziroma magistrica farmacije (v nadaljnjem besedilu: magister farmacije, zdravnik oziroma zdravnica (v nadaljnjem besedilu: zdravnik) in doktor dentalne medicine oziroma doktorica dentalne medicine (v nadaljnjem besedilu: doktor dentalne medicine)), v slovenski pravni red.

Zakon tako prenaša določbe direktive, ki določajo pogoje usposobljenosti poklice diplomirana medicinska sestra, diplomirana babica, magister farmacije, zdravnik in doktor dentalne medicine. Prav tako določa tudi stopnjo znanja slovenskega jezika za tuje zdravstvene delavce, ki v Republiki Sloveniji opravljajo zdravstveno dejavnost oziroma zdravniško službo ter podrobneje ureja občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev oziroma zdravniške službe.

Preostali del omenjene direktive (postopkovni del) za zdravstvene poklice je v slovenski pravni red prenesen z Zakonom o postopku priznavanja poklicih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (Uradni list RS, št. 39/16).

Prenos Direktive 2013/55/EU je bil predviden z Zakonom o zdravstvenih delavcih, katerega predlog je Ministrstvo za zdravje pripravilo že v mesecu maju 2015. Tekom razprave s strokovno javnostjo pa je bilo ugotovljeno, da bo sprejem slednjega zaradi razhajanj in nepremostljivih razlik z določeno strokovno javnostjo otežen oziroma, da bo postopek sprejema Zakona o zdravstvenih delavcih trajal dlje časa. Zato je bila konec leta 2015 sprejeta odločitev, da se postopki glede Zakona o zdravstvenih delavcih ustavijo, ter da se prenos Direktive 2013/55/EU opravi v predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti. Ker bo tudi za sprejem slednjega, zaradi razhajanj v bistvenih konceptih glede podeljevanja koncesij, potrebno dalj časa kot je bilo prvotno načrtovano, bi s prenosom Direktive 2013/55/EU zamujali še bolj, kot že zamujamo, kar bi privedlo do tožbe Evropske komisije zoper Republiko Slovenijo zaradi neizpolnitve obveznosti, in sicer popolne implementacije Direktive 2013/55/EU in posledično do negativnih finančnih posledic za Republiko Slovenijo. Iz navedenega razloga je pripravljen zakon v predlagani obliki in vsebini.

Direktiva 2005/36/ES med drugim določa minimalne pogoje usposobljenosti za zdravnike, doktorje dentalne medicine, diplomirane medicinske sestre, diplomirane babice, magistre farmacije, veterinarje in arhitekte. Direktiva 2013/55/EU je prinesla tudi vsebinske spremembe na področju osnovnih pogojev glede trajanja usposabljanj diplomiranih medicinskih sester, diplomiranih babic, magistrov farmacije, zdravnikov in doktorjev dentalne medicine, saj se po novem kumulativno

zahteva tako čas trajanja izobraževanja kot tudi število ur v tem času. Poleg tega Direktiva 2013/55/EU ob upoštevanju napredka pri izvajanju evropskega sistema prenašanja in zbiranja kreditnih točk predvideva določeno število kreditnih točk ECTS kot morebitno merilo trajanja za poklice, pri katerih usposabljanje poteka na univerzitetni ravni.
Glede na spremenjeni 24. člen Direktive 2005/36/ES osnovno medicinsko usposabljanje obsega skupaj najmanj petletni študij, ki je lahko izražen tudi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, sestavlja pa ga vsaj 5500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali pod nadzorom univerze.

Skladno s spremenjenim 34. členom Direktive 2005/36/ES osnovno zobozdravstveno usposabljanje obsega skupno najmanj pet let, kar se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in je sestavljeno vsaj iz 5500 ur rednega teoretičnega in praktičnega usposabljanja po programu, ki je opisan v točki 5.3.1 Priloge V, Direktive 2005/36/ES.

Kumulativne pogoje in povečanje števila klinične prakse Direktiva 2005/36/ES tako določa tudi usposabljanje za diplomirane medicinske sestre in diplomirane babice, tako je po novem določeno, da usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego zajema skupno vsaj tri leta študija, ki je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in ga sestavlja vsaj 4600 ur teoretičnega in kliničnega usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega usposabljanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja. Države članice lahko delno oprostijo teh obveznosti strokovnjake, ki so se delno usposabljali v programih usposabljanja, ki so vsaj enakovredne ravni.

Glede diplomiranih babic pa spremenjena Direktiva 2005/36/ES določa vsaj triletno usposabljanje babic s polno časovno obveznostjo, ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in obsega najmanj 4600 ur teoretičnega in praktičnega pouka in vključuje najmanj tretjino neposredne klinične prakse.

Direktiva 2005/36/ES je določila, da strokovnjaki po priznanju poklicne kvalifikacije znajo jezik, potreben za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici. Za zdravnike je posebno določilo oziroma obveza znanja in rabe slovenskega jezika pri opravljanju zdravniške službe določeno v 11. členu Zakona o zdravniški službi, za preostale zdravstvene delavce pa 63. členu Zakona o zdravstveni dejavnosti. Ker pa je bilo sistematično preverjanje znanja jezika s strani držav članic in pristojnih organov držav članic po tolmačenju Evropske komisije prepovedano, se je zahteva po znanju jezika za državljane drugih držav članic Evropske unije uredilo v posebnem zakonu, in sicer v Zakonu o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije (Uradni list RS, št. 86/02 in 2/04; v nadaljnjem besedilu: ZOZPEU). Slednji tako pristojnost določanja stopnje znanja slovenskega jezika (v odvisnosti od narave dela) in način preverjanja znanja slovenskega jezika prenaša na posameznega delodajalca. Pri tem mora delodajalec upoštevati standarde in stopnje znanja slovenskega jezika, ki jih je z Uredbo o standardih o stopnji potrebnega znanja slovenskega jezika za orientacijska delovna mesta na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 42/04; v nadaljnjem besedilu: Uredba), sprejela Vlada Republike Slovenije. Posebna ureditev v ZOZPEU pa se ni izkazala za najboljšo, saj so delodajalci za istovrstne poklice oziroma istovrstno opravljanje zdravstvene dejavnosti določali oziroma zahtevali različne stopnje znanja slovenskega jezika, nekateri veliko prenizke za delo, ki ga opravljajo zdravniki. Ustrezno znanje slovenskega jezika je v prvi vrsti ključnega pomena za učinkovito komunikacijo in medsebojno razumevanje med zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcev in pacientom. Prav tako znanje slovenskega jezika določene stopnje bistveno pripomore k kakovostni in nemoteni zdravstveni obravnavi pacienta. Ustrezno znanje slovenskega jezika je tudi pomemben garant varnosti obravnave pacienta. Prav tako je znanje slovenskega jezika neobhodno potrebno za zagotavljanje celovitega izvajanja pojasnilne dolžnosti, zato določitev stopnje znanja slovenskega jezika s strani delodajalcev ni ustrezna.

Na podlagi Direktive 2013/55/EU je bila uvedena sprememba, ki pristojnim organom omogoča, da preverijo jezikovno znanje strokovnjakov pri poklicih, ki vplivajo na varnost pacientov, oziroma tudi pri

drugih poklicih, kadar obstajajo resni in trdni pomisleki glede ustreznega jezikovnega znanja strokovnjaka, pri čemer mora biti preverjanje jezikovnega znanja sorazmerno z dejavnostjo, ki se bo opravljala.

Leta 2005 je bil uveden nov sistem za olajšanje začasnega čezmejnega opravljanja storitev. Strokovnjaki, ki želijo začasno opravljati storitve in pri tem ohraniti sedež v matični državi članici, slednje lahko opravljajo brez postopka priznavanja poklicne kvalifikacije v državi članici gostiteljici (v kolikor gre za poklice, za katere velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij) ob pogoju, da se predhodno prijavijo pri pristojnemu organu. Tudi za zdravstvene delavce kot tudi za zdravnike, zdravnike specialiste in doktorje dentalne medicine ter doktorje dentalne medicine specialiste se zahteva predhodna prijava na Ministrstvo za zdravje. Oba zakona, tako Zakon o zdravstveni dejavnosti kot Zakon o zdravniški službi, določata tudi dokumente, ki jih mora predložiti ponudnik storitev pred začetkom opravljanja zdravstvenih storitev. Z Direktivo 2013/55/EU se z namenom varstva prejemnikov storitev določajo dodatni dokumenti, ki jih mora predložiti ponudnik storitev k prijavi, in sicer potrdilo, da ponudnik storitev v skladu s predpisi države sedeža lahko opravlja storitve ter, da mu v trenutku izdaje potrdila ni prepovedano niti začasno opravljanje teh storitev, dokazilo o nekaznovanosti ter izjava ponudnika storitve o znanju jezika, ki je potreben za izvajanje poklica v državi članici gostiteljici.

Ker je Republika Slovenija minimalne pogoje usposobljenosti za zdravnike, doktorje dentalne medicine in določbe glede občasnega opravljanja zdravniških storitev vključila v Zakon o zdravniški službi, je potrebno Zakon o zdravniški službi spremeniti in dopolniti v tem delu. Enako velja za ostale poklice, zato je potrebno dopolniti oziroma spremeniti Zakon o zdravstveni dejavnosti. Upoštevaje, da je možno preverjati jezikovno znanje strokovnjakov pri poklicih, ki vplivajo na varnost pacientov, se v predlogu zakonu določa tudi potrebna stopnja znanja slovenskega jezika za vse tuje zdravstvene delavce.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Temeljni cilj predloga zakona je prenos Direktive 2005/36/ES v delu, ki se nanaša na minimalne pogoje usposabljanja za zdravstvene poklice, za katere velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij, znanja jezika in občasnega opravljanja zdravstvenih storitev, ki jih na novo določa direktiva, kar pomeni uskladitev s pravnimi akti EU.

Prav tako se, s ciljem varstva pacientov in kakovosti zdravstvene obravnave kot pogoj za opravljanje zdravstvene dejavnosti oziroma zdravniške službe, določa stopnja znanja slovenskega jezika za vse tuje zdravstvene delavce. Pri določitvi stopnje znanja slovenskega jezika se je upoštevalo načelo sorazmernosti. Zdravniki morajo namreč obvladati takšno stopnjo znanja slovenskega jezika, ki jim bo omogočila nemoteno komunikacijo s pacienti in kolegi ter pisanje zahtevanih izvidov in zahtevanih poročil. Zato se za zdravnike in doktorje dentalne medicine zahteva visoka stopnja znanja slovenskega jezika (C1), ki je po prepričanju stroke tudi sorazmerna z dolžnostjo, ki jo ima zdravnik oziroma doktor dentalne medicine (glede na veljavne predpise), in s pravicami, ki jih ima pacient po Zakonu o pacientovih pravicah.

2.2 Načela

Zakon sledi načelu sorazmernosti, po katerem mora biti vsako posredovanje ciljno usmerjeno in ne sme presegati okvirov, ki so potrebni za dosego ciljev. Spremembe so omejene na okvire, potrebne za boljše opravljanje zdravniške službe in so zato skladne s tem načelom.

Načelo varstva javnega interesa se zagotavlja z določbo, s katero se predpisuje nivo znanja slovenskega jezika, saj je znanje jezika utemeljeno tako na spoštovanju varnosti in varstva potrošnikov (pacientov) kar pomeni, da je utemeljeno s prevladujočimi razlogi splošnega interesa.

2.3 Poglavitne rešitve

1. **Minimalni pogoji usposobljenosti za zdravstvene poklice, za katere velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij**

Gre za prenos spremenjenega 24., 31., 34., 41. in 44. člena Direktive 2005/36/ES. Z zakonom se tako dopolnjujejo minimalni pogoji glede trajanja usposabljanja za diplomirane medicinske sestre, diplomirane babice, magistre farmacije, zdravnike in doktorje dentalne medicine.

2. **Znanje jezika**

Ustrezno znanje slovenskega jezika je ključnega pomena za učinkovito komunikacijo in medsebojno razumevanje med zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcev in pacientom, in nadalje bistvenega pomena za zagotavljanje celovitega izvajanja pojasnilne dolžnosti. Zato se v zakonu določa, da se za zdravnike, ki opravljajo zdravniško službo neposredno s pacienti, zahteva stopnja znanja jezika C1 po evropski jezikovni lestvici, za ostale zdravstvene delavce se kot minimalna stopnja zahteva stopnja znanja jezika B2, delodajalec pa bo v svojih aktih lahko določil višjo stopnjo, upoštevajoč zahtevnost delovnega mesta, pomembnost in pogostnost stikov z bolnikom in način dela. Zakon določa, da se znanje jezika dokazuje s potrdilom pristojnega izobraževalnega zavoda, ter da se potrdilo predloži že v postopku opravljanja strokovnega izpita.

3. **Začasno in občasno opravljanje zdravniških storitev**

Z zakonom se jasneje določa postopek v zvezi s prijavo občasnega opravljanja storitev. Prav tako se zahteva, da se k prijavi predložijo nova dokazila, ki jih določa direktiva, in so vezana na znanje jezika kot tudi na dobro ime ponudnika storitev.

4. **Mehanizem opozarjanja**

Zaradi učinkovitejše zaščite pacientov in potrošnikov direktiva zavezuje nacionalne pristojne organe, da se medsebojno opozarjajo glede primerov, v katerih je zdravstvenim delavcem in nekaterim drugim delavcem prepovedano opravljanje poklica, tudi če gre za začasno prepoved. S tem namenom se v zakonu določa, da mora ministrstvo oziroma pristojna zbornica oziroma Zdravniška zbornica Slovenije v primeru odvzema licence o tem preko informacijskega sistema obvestiti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javno finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Države članice prilagajo in prenašajo v nacionalno zakonodajo Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta, z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega

sistema za notranji trg (uredba IMI), tako da podatki o celotni materiji tega zakona pravni ureditvi v le teh še niso na voljo.

Hrvaška
Na Hrvaškem se za pridobitev licenca zdravnikov in doktorjev dentalne medicine zahteva tudi znanje hrvaškega jezika, ki je potrebno za nujno in neprekinjeno komunikacijo s pacientom. Izpolnjevanje tega pogoja se dokazuje z izpitom pooblaščenega zavoda na ravni B2, razen v primeru, da je dodiplomsko izobraževanje potekalo v hrvaškem jeziku oz. ali če je zdravnik zaključil srednješolsko izobraževanje v hrvaškem jeziku.

Jezikovne zahteve za zdravnike v državah EU

Država	**Zahtevana raven znanja po SEJO**	Komentar
Avstrija	**B2**	Po tem, ko dokažejo znanje jezika z ustreznim certifikatom (veljajo samo izpiti Avstrijske jezikovne diplome ali Goethejevega inštituta), opravljajo tudi poseben strokovni izpit pri zdravniški zbornici. Velja za vse tuje zdravnike, tudi državljane EU.
Češka	/	Po zakonu morajo tuji zdravniki dokazati znanje češčine (ni določeno, na kateri ravni) ali pa predložiti češko/slovaško diplomo medicinske fakultete ali so poslani na intervju. Komisijo imenuje ministrstvo in je sestavljena iz najmanj enega strokovnjaka s področja medicine in enega člana ministrstva. V intervjuju mora dokazati, da mora znati dovolj češčine, da lahko izvaja svoj poklic. Intervju sestavlja branje strokovnega besedila, pogovora s »pacientom« in zapis medicinske dokumentacije. Raven po SEJO ni določena.
Nemčija	**B2 ali C1**	Različno po deželah. Včasih gre samo za jezikovni test, v nekaterih deželah zahtevajo tudi poseben del , povezan z medicinskim znanjem (še vedno pa gre za jezikovni izpit). Državljanom EGP se avtomatično prizna diploma in jim ni treba predložiti dokazila o znanju nemščine, tisti iz tretjih držav pa imajo pogosto poleg obveznega dokazila o jezikovnem znanju še dodatne strokovne izpite (različno po deželah).
Nizozemska	**C1 aliC2**	Gre za jezikovni test za posebne namene, ki je oblikovan posebej za zdravnike; zdravnikom državljanom EGP ga ni treba opravljati; zdravniki iz tretjih držav opravljajo test iz znanja nizozemščine IN angleščine, najprej kot splošni jezikovni test, in če ga opravijo, lahko pristopijo tudi k posebnemu delu (tistemu s specifičnimi zdravniškimi vsebinami – še vedno pa gre za jezikovni test).
Španija, Baskija	**C1 ali C2**	Za priznanje poklicne kvalifikacije morajo opravljati dodatne strokovne izpite. Raven C1 ali C2 velja za splošni jezikovni izpit iz baskovščine, pri čemer zdravnikom ponujajo dobre možnosti učenja. Zahteve po znanju španščine so enake kot za zdravnike, rojene govorce španščine: pri delu morajo uporabljati španščino (ni pa razvidno, kako se to dokazuje). V postopku priznavanja poklicne kvalifikacije morajo opraviti še nekaj strokovnih izpitov, ki potekajo v

		španščini.
Švedska	**C1**	Jezikovni test za akademske namene. Velja samo za državljane tretjih držav, ki morajo za pridobitev licence opraviti tudi nekaj strokovnih izpitov.
Velika Britanija	**C1**	Jezikovni test za akademske namene, ki ga morajo opraviti, preden se sploh prijavijo na tamkajšnjo zdravniško zbornico. Spričevalo o opravljenem izpitu ne sme biti starejše od dveh let. Spričevala jim ni treba predložiti, če so državljani EGP ali če so študirali medicino v programih z angleškim učnim jezikom (predavanja, seminarji, izpiti … v angleščini) ali če so dve leti kot zdravniki že delali v državi z angleščino kot prvim jezikom. Zdravnike iz tretjih držav lahko preverjajo tudi v znanju medicine, odvisno od tega, od kod izvirajo, kakšne izkušnje imajo itd.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Na podlagi zadostnega števila dokazil, bo odločanje o priznavanju poklicnih kvalifikacij lahko potekalo hitreje, saj ne bo potrebno v primeru utemeljenega dvoma o (ustreznem) znanju jezika ugotavljati dejanskega stanja in pozivati strokovnjakov k predložitvi dodatnih dokazil. Prav tako bo v zvezi z začasnim oziroma občasnim opravljanjem storitev olajšano vodenje postopka, saj ne bo potrebno čakati odgovore, ki jih za razjasnitev in preverjanja izpolnjevanja pogojev za opravljene storitev v državi članici sedeža posredujejo slednje.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlagani zakon ne bo imel posledic na okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Zakon zagotavlja zaščito javnega zdravja z določili o usposobljenosti in pogojih za poklic zdravnik, doktor dentalne medicine, diplomirana medicinska sestra, diplomirana babica in magister farmacije.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

/

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

/

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Milojka Kolar Celar, ministrica za zdravje,
- Nina Pirnat, državna sekretarka Ministrstvo za zdravje,
- Tanja Mate, generalna direktorica, Ministrstvo za zdravje,
- Tina Jamšek, sekretarka, Ministrstvo za zdravje.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH DOLOČENIH ZAKONOV S PODROČJA ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjena z Delegiranim sklepom Komisije (EU) 2016/790 z dne 13. januarja 2016 o spremembi Priloge V k Direktivi 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede dokazil o formalnih kvalifikacijah in nazivov programov usposabljanja (UL L št. 134 z dne 24. 5. 2016, str. 135), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES), v delu, ki se nanaša na usposabljanje za zdravstvene poklice, za katere velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij, znanja jezika, občasnega opravljanja zdravstvenih storitev, in sicer v določbe naslednjih zakonov:

1. Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF in 14/13) in

2. Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 58/08, 107/10 – ZPPKZ in 40/12 – ZUJF).

II. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

1. Zakon o zdravstveni dejavnosti

2. člen

V Zakonu o zdravstveni dejavnosti se 24.a člen spremeni tako, da se glasi:

»24.a člen

Zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije (v nadaljnjem besedilu: država sedeža), ki opravlja zdravstvene storitve in svoj poklic v skladu s predpisi države sedeža (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), lahko v Republiki Sloveniji opravlja iste zdravstvene storitve občasno ali začasno v skladu z Direktivo 2005/36/ES, če te niso v nasprotju s tem zakonom in drugimi predpisi s področja zdravstvenega varstva.

Ponudnik storitev vloži prijavo za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, pred prvim opravljanjem zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitve.

Prijava iz prejšnjega odstavka vsebuje osebne podatke ponudnika storitev, in sicer ime in priimek, naslov prebivališča, spol, datum, kraj in državo rojstva, državljanstvo in številko potnega lista oziroma številko osebne izkaznice, naziv reguliranega poklica, ki ga opravlja, podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo in navedbo reguliranega poklica, ki ga namerava ponudnik storitev opravljati.

Prijavi iz drugega odstavka tega člena se priložijo še naslednja dokazila:

- potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;
- potrdilo, da ponudnik storitev izpolnjuje pogoje za opravljanje zdravstvenih storitev v skladu s predpisi države sedeža in da mu ob izdaji potrdila opravljanje teh storitev ni prepovedano, niti začasno;
- o poklicnih kvalifikacijah;
- o nekaznovanosti in potrdilo o tem, da ponudniku storitev niti začasno niti dokončno niso odvzete pravice do opravljanje poklica;
- izjava ponudnika storitev o znanju jezika iz 63. člena tega zakona.

Potrdili iz druge in četrte alineje prejšnjega odstavka ob predložitvi ne smeta biti starejši od treh mesecev.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko od ponudnika storitev zaradi razlogov splošnega interesa v zvezi z javnim zdravjem ali varnostjo prejemnika storitev zahteva dodatne podatke v zvezi z dokazili iz četrtega odstavka tega člena.

Prijava iz drugega odstavka tega člena je veljavna eno leto, po izteku tega roka pa jo mora ponudnik storitev, ki želi še naprej opravljati občasne ali začasne zdravstvene storitve v Republiki Sloveniji, podaljšati v skladu z določbami tega člena.

V postopku obravnave prijave za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev ministrstvo, pristojno za zdravje, oceni naravo opravljanja zdravstvenih storitev za vsak primer posebej, pri čemer upošteva predvsem trajanje, pogostost, rednost in stalnost zdravstvenih storitev.

Po prejemu popolne prijave iz drugega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za zdravje, ponudnika storitev začasno za dobo enega leta vpiše v register iz šestega odstavka 64. člena tega zakona ali popolno prijavo pošlje zbornici ali združenju, ki ima javno pooblastilo za vodenje registra izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti, ki ponudnika storitev začasno vpiše v register. Začasna registracija velja za čas veljavnosti prijave ponudnika storitev.

Za ponudnika storitev veljajo glede njegovih poklicnih kvalifikacij, načina opravljanja zdravstvenih storitev oziroma poklica, etične, strokovne in kazenske ter materialne odgovornosti, zavarovalnega kritja ali drugih načinov osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno dejavnostjo oziroma opravljanjem poklica predpisi, ki veljajo za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce.«.

3. člen

24.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»24.b člen

Ne glede na prejšnji člen se pred prvim opravljanjem storitev preveri poklicna kvalifikacija ponudnika storitev zaradi preprečitve resne škode za zdravje ali varnosti prejemnika storitev in če gre za poklic, za katerega ne velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij v skladu z zakonom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Minister, pristojen za zdravje, določi poklice, za katere se pred prvim opravljanjem storitev preverja poklicna kvalifikacija ponudnika storitev.

Preverjanje poklicnih kvalifikacij ponudnika storitev iz tega člena poteka na podlagi zakona, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.«.

4. člen

63. člen se spremeni tako, da se glasi:

»63. člen

Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki opravlja svoje delo v neposrednem stiku z bolnikom, mora znati in uporabljati slovenski jezik, na območjih občin, v katerih živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, pa uporablja tudi italijanski oziroma madžarski jezik.

Javni zdravstveni zavod, druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja zdravstveno dejavnost, za posamezno delovno mesto določi potrebno stopnjo znanja slovenskega jezika. Pri pripravi akta iz prejšnjega stavka upošteva:

- stopnje znanja po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, pri čemer kot najnižjo stopnjo znanja določi raven B2,
- zahtevnost delovnega mesta,
- pomembnost in pogostnost stikov z bolnikom,
- način dela.

Ne glede na prejšnji odstavek se za opravljanje poklica diplomirana medicinska sestra, magister farmacije in diplomirana babica zahteva znanje slovenskega jezika na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Znanje slovenskega jezika iz drugega in tretjega odstavka tega člena se preverja pri pooblaščenem izvajalcu. Stroške preizkusa znanja slovenskega jezika krije zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec sam.

Pri pripravi programa preverjanja znanja slovenskega jezika za zdravstvene delavce oziroma zdravstvene sodelavce, ki ga pripravi pooblaščeni izvajalec iz prejšnjega odstavka, sodeluje ministrstvo, pristojno za zdravje, ali pristojna zbornica oziroma strokovno združenje, ki ima javno pooblastilo za vodenje registra izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti ali za izdajo, podaljševanje in odvzem licence izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti.

Ob prijavi na strokovni izpit se znanje slovenskega jezika dokazuje z dokazilom o zaključeni srednji šoli v slovenskem jeziku v Republiki Sloveniji ali s potrdilom pooblaščenega izvajalca o uspešno opravljenem preizkusu znanja slovenskega jezika. Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki je poklicno kvalifikacijo pridobil v drugi državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji, dokazuje znanje slovenskega jezika v postopku vpisa v register iz šestega odstavka 64. člena tega zakona pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, ali pri zbornici oziroma strokovnem združenju, ki ima javno pooblastilo za vodenje registra izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti.«.

5. člen

Peti odstavek 64. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na prvi odstavek tega člena smejo delo v zdravstveni dejavnosti samostojno opravljati:
– diplomirana medicinska sestra oziroma diplomirani zdravstvenik (v nadaljnjem besedilu: diplomirana medicinska sestra) ali diplomirana babica oziroma diplomirani babičar (v nadaljnjem besedilu: diplomirana babica), če ima pridobljeno izobrazbo po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskem programu prve stopnje, v skladu z

zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij (7. raven) in s tem zaključen študijski program, ki traja najmanj tri leta in je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, in obsega vsaj 4.600 ur teoretičnega in kliničnega izobraževanja oziroma usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega izobraževanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja,

– magister oziroma magistrica farmacije (v nadaljnjem besedilu: magister farmacije), če ima pridobljeno izobrazbo po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskem programu druge stopnje, v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij (8. raven) in s tem zaključen najmanj pet let trajajoč študijski program, ki je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, in obsega najmanj štiri leta teoretičnega in praktičnega izobraževanja oziroma usposabljanja ter najmanj šestmesečno praktično usposabljanje v lekarni ali v bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice ter ima opravljen strokovni izpit.«.

Za osmim odstavkom se dodajo novi deveti, deseti in enajsti odstavek, ki se glasijo:

»V primeru odvzema licence zdravstvenemu delavcu ali zdravstvenemu sodelavcu ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma pristojna zbornica ali strokovno združenje, ki ima javno pooblastilo za izdajo, podaljševanje in odvzem licence izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti, najpozneje v treh dneh od dneva dokončne oziroma pravnomočne odločitve o začasnem ali trajnem odvzemu licence o tem prek informacijskega sistema za notranji trg, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije.

V obvestilu iz prejšnjega odstavka se navedejo naslednji podatki o zdravstvenem delavcu oziroma zdravstvenem sodelavcu:

- ime in priimek, naslov bivališča, datum in kraj rojstva,
- poklic,
- podatek o organu, ki je sprejel odločitev o odvzemu licence,
- obseg omejitve ali prepovedi opravljanja poklica v zdravstveni dejavnosti in
- obdobje, za katerega velja odvzem licence.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, oziroma zbornica ali strokovno združenje, ki ima javno pooblastilo za izdajo, podaljševanje in odvzem licence izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti, nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije o ponovni podelitvi licence zdravstvenemu delavcu ali zdravstvenemu sodelavcu, vključno z datumom podelitve licence.«.

6. člen

Naslov VII.A poglavja se spremeni tako, da se glasi:

»VII.A ZDRAVSTVENI DELAVEC OZIROMA ZDRAVSTVENI SODELAVEC, KI IMA V DRUGI DRŽAVI ČLANICI EVROPSKE UNIJE, DRŽAVI EVROPSKEGA GOSPODARSKEGA PROSTORA ALI ŠVICARSKI KONFEDERACIJI PRIDOBLJENO POKLICNO KVALIFIKACIJO«.

7. člen

73.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»73.a člen

Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji pridobljeno poklicno kvalifikacijo, je

upravičen, da se njegova poklicna kvalifikacija prizna po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Po priznanju poklicne kvalifikacije se zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec iz prejšnjega odstavka na podlagi vloge vpiše v register iz šestega odstavka 64. člena tega zakona.

Vloga za vpis v register zdravstvenih delavcev se vloži pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, oziroma pri zbornici ali strokovnem združenju, ki ima javno pooblastilo za vodenje registra izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti.

Vlogi za vpis v register zdravstvenih delavcev se priložijo naslednji dokumenti:
1. potrdilo pooblaščenega izvajalca o uspešno opravljenem preizkusu znanja slovenskega jezika v skladu s 63. členom tega zakona;
2. potrdilo pristojnega organa oziroma organizacije iz druge države članice Evropske unije, države Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije, ki pri predložitvi ne sme biti starejše od treh mesecev in iz katerega je razvidno:
   - registracija pri pristojnem organu oziroma organizaciji,
   - da ni obravnavan v disciplinskem, kazenskem ali drugem postopku, iz katerega izhaja prepoved opravljanja poklica oziroma je izrečena prepoved opravljanja poklica, in sposobnost opravljanja poklica;
3. dokazilo o priznanju poklicne kvalifikacije v skladu s prvim odstavkom tega člena.

Zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji pridobljeno poklicno kvalifikacijo za poklic, za katerega se v skladu s šestim odstavkom 64. člena tega zakona zahteva licenca, se licenca na podlagi vloge iz prejšnjega odstavka podeli istočasno z vpisom v register zdravstvenih delavcev, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena.

Zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu iz prvega odstavka tega člena se vpis v register oziroma podelitev licence iz zavrne, če je iz potrdila pristojnega organa oziroma organizacije iz druge države članice Evropske unije, države Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije razvidno, da je obravnavan v disciplinskem, kazenskem ali drugem postopku ali če mu je bila v drugi državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji izrečena prepoved opravljanja poklica.

Minimalne pogoje usposobljenosti in pridobljenih pravic iz Direktive 2005/36/ES za poklice, za katere velja avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij, določi minister, pristojen za zdravje.

Potrdila o pridobljenih poklicnih kvalifikacijah v skladu s 64. členom tega zakona izdaja ministrstvo, pristojno za zdravje, na podlagi vloge. Pogoje izdajanja potrdil podrobneje določi minister, pristojen za zdravje.«.

2. Zakon o zdravniški službi

8. člen

V Zakonu o zdravniški službi se za 1. členom doda nov 1.a člen, ki se glasi:

»1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjena z Delegiranim sklepom Komisije (EU) 2016/790 z dne 13. januarja 2016 o spremembi Priloge V k Direktivi 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede dokazil o formalnih kvalifikacijah in nazivov programov usposabljanja (UL L št. 134 z dne 24. 5. 2016,

str. 135), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES), v delu, ki se nanaša na pogoje usposabljanja zdravnikov, občasnega opravljanja storitev in znanja jezika.«.

9. člen

Za drugim odstavkom 10. člena se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»Zdravnik ima ustrezno izobrazbo, če je na visokošolskem zavodu zaključil najmanj petletni študij, ki je dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in obsega vsaj 5.500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja.

Doktor dentalne medicine ima ustrezno izobrazbo, če je na visokošolskem zavodu zaključil najmanj petletni študij, ki je dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in obsega vsaj 5.500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja po študijskem programu iz točke 5.3.1 Priloge V Direktive 2005/36/ES.«.

10. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»11. člen

Zdravnik, ki opravlja zdravniško službo mora znati in uporabljati slovenski jezik, na območjih občin, v katerih živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, pa uporablja tudi italijanski oziroma madžarski jezik.

Znanje slovenskega jezika se dokazuje z dokazilom o zaključeni srednji šoli v slovenskem jeziku v Republiki Sloveniji ali s potrdilom pooblaščenega izvajalca o uspešno opravljenem preizkusu znanja slovenskega jezika ob prijavi na strokovni izpit.

Ne glede na prejšnji odstavek zdravnik, ki je kvalifikacijo pridobil v drugi državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji, dokazuje znanje slovenskega jezika v postopku vpisa v register zdravnikov pri zbornici.

Javni zdravstveni zavod, druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja zdravstveno dejavnost, za posamezno delovno mesto določi potrebno stopnjo znanja slovenskega jezika. Pri pripravi akta iz prejšnjega stavka upošteva:

- stopnje znanja po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, pri čemer kot najnižjo stopnjo znanja določi raven B2,
- zahtevnost delovnega mesta,
- način dela.

Ne glede na prejšnji odstavek se za zdravnike, ki opravljajo zdravniško službo v neposrednem stiku z bolniki, zahteva znanje slovenskega jezika na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Znanje jezika iz četrtega in petega odstavka tega člena se preverja pri pooblaščenem izvajalcu. Stroške preizkusa znanja slovenskega jezika krije zdravnik sam.

Pri pripravi programa preverjanja znanja slovenskega jezika za zdravnike, ki ga sprejme pooblaščeni izvajalec iz prejšnjega odstavka, sodeluje zbornica.«.

11. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen

Zdravnik pridobi kvalifikacijo za samostojno opravljanje dela, če je zaključil izobraževanje na medicinski fakulteti v Republiki Sloveniji ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze ali mu je bila izdana odločba o enakovrednosti tujega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktor medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja in je v Republiki Sloveniji opravil strokovni izpit ter specializacijo, ali mu je bil v Republiki Sloveniji priznan specialistični naslov, pridobljen v tujini.

Doktor dentalne medicine pridobi kvalifikacijo za samostojno opravljanje dela, če je zaključil izobraževanje na medicinski fakulteti v Republiki Sloveniji ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze, ali mu je bila izdana odločba o enakovrednosti tujega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktor dentalne medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja in je opravil:

– doktor dentalne medicine: pripravništvo in strokovni izpit,
– doktor dentalne medicine specialist: specializacijo ali mu je bil v Republiki Sloveniji priznan specialistični naslov, pridobljen v tujini.

Potrdila o pridobljenih kvalifikacijah iz prvega in drugega odstavka tega člena izdaja ministrstvo, pristojno za zdravje. Vrsto in postopek izdajanja potrdil podrobneje določi minister.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se zdravniku oziroma doktorju dentalne medicine v skladu z zakonom, ki ureja postopek priznavanja kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, prizna kvalifikacija, če jo je pridobil v drugi državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji v skladu z njenimi predpisi.«.

12. člen

12.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»12.a člen

Minimalne pogoje usposobljenosti in pridobljenih pravic iz Direktive 2005/36/ES za zdravnike, določi minister, pristojen za zdravje.«.

13. člen

12.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»12.b člen

Ne glede na določbe 10. člena tega zakona zdravnik specialist, doktor dentalne medicine in doktor dentalne medicine specialist, državljan države članice Evropske unije, države Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije (v nadaljnjem besedilu: država sedeža), ki opravlja zdravstvene storitve in svoj poklic v skladu s predpisi države sedeža (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), lahko v Republiki Sloveniji opravlja zdravniško službo občasno ali začasno, v skladu z Direktivo 2005/36/ES, če te niso v nasprotju s tem zakonom in drugimi predpisi s področja zdravstvenega varstva.

Ponudnik storitev vloži prijavo za občasno ali začasno opravljanje zdravniške službe pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, pred prvim opravljanjem zdravniške službe v Republiki Sloveniji in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitve.

Prijava iz prejšnjega odstavka vsebuje osebne podatke ponudnika storitev, in sicer ime in priimek, naslov prebivališča, spol, datum, kraj in državo rojstva, državljanstvo in številko potnega lista oziroma številko osebne izkaznice, naziv reguliranega poklica, ki ga opravlja, podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo in navedbo

reguliranega poklica, ki ga namerava ponudnik storitev izvajati. Prijava se lahko vloži na obrazcu, ki ga na spletni strani objavi ministrstvo, pristojno za delo.

Prijavi iz drugega odstavka tega člena se priložijo še naslednja dokazila:

- potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;
- potrdilo, da ponudnik storitev izpolnjuje pogoje za opravljanje zdravniške službe v skladu s predpisi države sedeža in da mu ob izdaji potrdila opravljanje zdravniške službe ni prepovedano, niti začasno;
- o poklicnih kvalifikacijah;
- o nekaznovanosti in potrdilo o tem, da ponudniku storitev niti začasno niti dokončno niso odvzete pravice do opravljanje poklica;
- izjava ponudnika storitve o znanju jezika iz 11. člena tega zakona.

Potrdili iz druge in četrte alineje prejšnjega odstavka ob predložitvi ne smeta biti starejši od treh mesecev.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko od ponudnika storitev zaradi razlogov splošnega interesa v zvezi z javnim zdravjem ali varnostjo prejemnika storitev zahteva dodatne podatke v zvezi z dokazili iz četrtega odstavka tega člena.

Prijava iz drugega odstavka tega člena je veljavna eno leto, po izteku tega roka pa jo mora ponudnik storitev, ki želi še naprej opravljati zdravniško službo občasno ali začasno v Republiki Sloveniji, podaljšati v skladu z določbami tega člena.

V postopku obravnave prijave za občasno oziroma začasno opravljanje zdravniške službe ministrstvo, pristojno za zdravje, oceni naravo opravljanja zdravniške službe za vsak primer posebej, pri čemer upošteva predvsem trajanje, pogostost, rednost in stalnost opravljanja zdravniške službe.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, popolno prijavo pošlje zbornici, ki ponudnika storitev začasno vpiše v register zdravnikov. Začasna registracija velja za čas veljavnosti prijave ponudnika storitev.

Za ponudnika storitev veljajo glede njegovih poklicnih kvalifikacij, načina opravljanja zdravniške službe oziroma poklica, etične, strokovne in kazenske ter materialne odgovornosti, zavarovalnega kritja ali drugih načinov osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno dejavnostjo oziroma opravljanjem poklica predpisi, ki veljajo za zdravnike.«.

14. člen

12.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»12.c člen

Ne glede na prejšnji člen se pred prvim opravljanjem zdravniške službe preveri poklicna kvalifikacija ponudnika storitev zaradi preprečitve resne škode za zdravje ali varnosti prejemnika storitev in če ponudnik storitev ni upravičen do avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij v skladu z Direktivo 2005/36/ES in zakonom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Poklicna kvalifikacija iz prejšnjega odstavka se preveri po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

Za vse postopke glede prijave ponudnika storitev, uporabe poklicnega naziva ponudnika storitev, upravnega sodelovanja in podatkov, sporočenih prejemnikom storitev, se uporablja zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.«.

15. člen

Drugi odstavek 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Zdravniku se lahko v program specializacije delno ali v celoti všteva tudi drugo izobraževanje oziroma usposabljanje ali delo, če je bilo to v tem času v skladu s programom specializacije, ki velja v Republiki Sloveniji. V primeru specializacij, ki so navedene v Direktivi 2005/36/ES, vštevanje izobraževanja oziroma usposabljanja ne sme presegati ene polovice obdobja, ki je določeno kot minimalno v skladu z Direktivo 2005/36/ES.«.

16. člen

Za četrtim odstavkom 37. člena se dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»Zbornica najpozneje v treh dneh od dneva dokončne oziroma pravnomočne odločbe o začasnem ali trajnem odvzemu licence o tem prek informacijskega sistema za notranji trg, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije.

V obvestilu iz prejšnjega odstavka se navedejo naslednji podatki o zdravniku:
- ime in priimek, naslov bivališča, datum in kraj rojstva zdravnika,
- poklic,
- podatek o zbornici kot organu, ki je sprejel odločitev o odvzemu licence,
- obseg omejitve ali prepovedi opravljanja zdravniške službe in
- obdobje, za katerega velja odvzem licence.

Zbornica nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije o ponovni podelitvi licence zdravniku, vključno z datumom podelitve licence.«.

III. PREHODNE DOLOČBE K SPREMEMBAM IN DOPOLNITVAM ZAKONOV

1. Zakon o zdravstveni dejavnosti

17. člen

Postopki za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev na podlagi spremenjenega 24.a člena zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah tega zakona.

18. člen

Izvajalci zdravstvene dejavnosti uskladijo svoje akte glede znanja slovenskega jezika v skladu s spremenjenim 63. členom zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

19. člen

Podzakonske predpise iz spremenjenega drugega odstavka 24. člena ter spremenjenega sedmega in osmega odstavka 73.a člena zakona izda minister, pristojen za zdravje, najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

2. Zakon o zdravniški službi

20. člen

Postopki za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev na podlagi spremenjenega 12.b člena zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah tega zakona.

21. člen

Izvajalci zdravstvene dejavnosti uskladijo svoje akte glede znanja slovenskega jezika v skladu s spremenjenim 11. členom zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

22. člen

Podzakonske predpise iz spremenjenega tretjega odstavka 12. člena in spremenjenega 12.a člena zakona izda minister, pristojen za zdravje, najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

IV. KONČNE DOLOČBE

23. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati Zakon o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije (Uradni list RS, št. 86/02 in 2/04) in Uredba o standardih o stopnji potrebnega znanja slovenskega jezika za orientacijska delovna mesta na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 42/04), ki se uporablja do uveljavitve aktov iz drugega odstavka spremenjenega 63. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti in četrtega odstavka spremenjenega 11. člena Zakona o zdravniški službi.

24. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki se uporabljajo do uveljavitve predpisov iz spremenjenega drugega odstavka 24. člena ter spremenjenega sedmega in osmega odstavka 73.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti ter spremenjenega tretjega odstavka 10. člena in spremenjenega 12.a člena Zakona o zdravniški službi, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona:

− Pravilnik o določitvi poklicev, za katere se pred prvim opravljanjem storitev preverja poklicna kvalifikacija ponudnika storitev (Uradni list RS, št. 62/08),

− Pravilnik o izdajanju potrdil o pridobljenih kvalifikacijah (Uradni list RS, št. 41/04 in 112/07),

− Seznam dokazil kvalifikacij za magistra farmacije oziroma magistro farmacije, diplomirano medicinsko sestro oziroma diplomiranega zdravstvenika in diplomirano babico oziroma diplomiranega babičarja (Uradni list RS, št. 16/07 in 80/13),

− Pravilnik o izdajanju potrdil o pridobljenih kvalifikacijah zdravnika, zdravnika splošne medicine, zdravnika specialista, doktorja dentalne medicine specialista čeljustne in zobne ortopedije in doktorja dentalne medicine specialista oralne kirurgije (Uradni list RS, št. 57/04 in 112/07),

− Seznam dokazil kvalifikacij za zdravnika oziroma zdravnico, zdravnika specialista oziroma zdravnico specialistko, zdravnika specialista družinske medicine oziroma zdravnico specialistko družinske medicine, doktorja dentalne medicine oziroma doktorico dentalne medicine in doktorja dentalne medicine specialista oziroma doktorico dentalne medicine specialistko (Uradni list RS, št. 16/07 in 80/13).

25. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-71/2016
Ljubljana, dne 27. oktobra 2016
EVA 2016-2711-0047

II. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:
Določba je nomotehnične narave in vsebuje navedbo zakonov, s katerimi se v delu, ki se nanaša na usposabljanje zdravstvenih delavcev, uporabe jezika in občasnega opravljanja zdravstvenih storitev usklajujejo določbe naslednjih zakonov, prenaša Direktiva 2005/36/ES,.

K 2. členu:
Gre za uskladitev že obstoječih določb zakona glede občasnega opravljanja storitev z Direktivo 2013/55/EU, tako se v spremenjenem 24. a in 24. b členu na novo dodaja izjava ponudnika storitev o znanju slovenskega jezika in potrdilo o nekaznovanosti. Prav tako določa trajanje določenih dokumentov, jasnejše pa je opredeljeno tudi, da se prijava ne veže na koledarsko leto, temveč, da prijava velja eno leto.

Glede na to, da ni časovnega okvira za občasno in začasno opravljanje storitev, je določeno, da pristojni organ v postopku obravnave prijave za občasno oziroma začasno opravljanje storitev oceni naravo opravljanja storitev za vsak primer posebej, pri čemer upošteva predvsem trajanje, pogostost, rednost in stalnost storitev. Če pristojni organ oceni, da gre za elemente trajnega opravljanja reguliranega poklica, lahko od ponudnika zahteva, da izpolni vse pogoje za trajno opravljanje oz. ustanovitev sedeža, vključno s priznanjem poklicne kvalifikacije.
Nadalje je zahtevana tudi začasna registracija ponudnika storitev, ki je namenjena lažjemu nadzoru nad ponudniki storitev kot tudi zaradi lažjega dostopa do informacij za paciente in druge zainteresirane. Začasna registracija velja za čas veljavnosti prijave ponudnika.

K 3. členu:
V členu je urejeno preverjanje ponudnika pred prvim opravljanjem storitev. Ministrstvo lahko pred prvim opravljanjem storitev glede na Direktivo 2005/36/ES pri poklicih, ki lahko povzročijo resno škodo za javno zdravje ali varnost in za katere ne velja avtomatično priznavanje (tvegane storitve), preveri poklicno kvalifikacijo ponudnika. Za samo preverjanje poklicne kvalifikacije v navedenih primerih je predvidena smiselna uporaba določb, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij po splošnem sistemu (19. člen zakona). Ministrstvo bo v podzakonskem predpisu določilo za katere poklice se bo zahtevalo preverjanje ponudnikov pred prvim opravljanjem storitev.

K 4. členu:
Ustrezno znanje slovenskega jezika je v prvi vrsti ključnega pomena za učinkovito komunikacijo in medsebojno razumevanje med zdravstvenim delavcem (kamor sodijo tudi zdravniki in doktorji dentalne medicine) oziroma zdravstvenim sodelavcev in pacientom, in nadalje bistveno pripomore k kakovostni in nemoteni zdravstveni obravnavi pacienta ter je pomemben garant varnosti obravnave pacienta. Prav tako je znanje slovenskega jezika nujno potrebno za zagotavljanje celovitega izvajanja pojasnilne dolžnosti.
Glede na veljavne predpise, stopnjo znanja slovenskega jezika za posamezno delovno mesto določi delodajalec, in sicer tako za slovenskega državljana, kot tudi tujca. Stopnja znanja slovenskega jezika, ki naj bi jo imel zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ni določena v predpisih, temveč je prepuščena vsakemu posameznemu delodajalcu, zato prihaja do nesorazmerij med posameznimi delodajalci, ki za istovrstna dela zahtevajo različne stopnje znanja slovenskega jezika. Ker tudi

Direktiva 2013/55/EU na novo omogoča, da lahko pristojni organi preverijo jezikovno znanje strokovnjakov pri poklicih, ki vplivajo na varnost pacientov, z novim členom določamo okvirno stopnjo znanje jezika za vse zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce. Na novo se tudi določa, kdaj mora zdravstveni delavec dokazovati znanje slovenskega jezika.

K 5. členu:
V navedenem členu se celovito urejajo pogoji, na podlagi katerih lahko zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec samostojno opravlja poklic v zdravstveni dejavnosti in sicer, če ima ustrezno kvalifikacijo in je vpisan v register zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev. Urejajo se tudi dokazila za izkazovanje posameznih pogojev. Glede ustrezne poklicne kvalifikacije se z navedeno spremembo 64. člena prenaša v slovenski pravni red Direktiva 2013/55/EU v delu, ki se nanaša na minimalne pogoje usposobljenosti diplomirane medicinske sestre, diplomirane babice, magistre farmacije.
V delu glede obveščanja pristojnih organov druge države članice EU v primeru odvzema licence (dovoljenja za samostojno opravljanje poklica) se v slovenski pravni red prenaša tudi Direktiva 2013/55/EU. Gre za mehanizem opozarjanja zaradi varstva potrošnikov in bolnikov, kar pomeni, da so pristojni organi zavezani, da se medsebojno opozarjajo o primerih, v katerih je zdravstvenemu osebju ali nekaterim drugim delavcem prepovedano opravljanje poklica, tudi če gre samo za začasno prepoved. Pristojni organi morajo obvestiti pristojne organe vseh drugih držav pogodbenic o strokovnjaku, ki so mu nacionalni organi ali sodišča omejili ali prepovedali opravljanje poklicnih dejavnosti v celoti ali deloma na ozemlju RS, tudi če gre za začasno prepoved.

K 6. členu:
Zaradi spremenjene ureditve v 73. a členu, kjer se določa postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij tako za zdravstvene delavce kot za zdravstvene sodelavce, je potrebno spremeniti tudi naslov VII A poglavja zakona, saj je sedanje poglavje veljalo zgolj za diplomirane medicinske sestre, diplomirane babice in magistre farmacije.

K 7. členu:
S spremembo 73. a člena se določa, da se postopki priznavanja poklicnih kvalifikacij za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce, pridobljenih v državah članicah EU, vodijo po posebnem zakonu, kar do sedaj ni bilo navedeno. Prav tako se za tujca določa obvezen vpis v register ter dokazila, ki jih morajo predložiti v postopku vpisa v register. V primeru, da gre za poklic, za katerega se v Republiki Sloveniji za samostojno opravljanje poklica zahteva licenca, je tujec dolžan pridobiti tudi slednjo. Licence se podeli istočasno z vpisom v register.

Potrdilo o dobrem imenu je v postopku vpisa v register obvezno v večini držav članic EU in predstavlja mehanizem, s katerim v Sloveniji ne bi mogel opravljati poklica nekdo, ki je bil v drugi državi članici EU obsojen na kaznivo dejanje, mu je bilo prepovedano opravljanje poklica, itd. Potrdilo o dobrem imenu se v postopku zahteva zaradi varstva pacientov.

K 8. členu:
Določba je nomotehnične narave in vsebuje navedbo EU direktiv, ki se s tem zakonom prenašajo v slovenski pravni red.

K 9. členu:
S tem členom se prenašata 24. in 34. člen Direktive 2005/35/ES, ki določata trajanje osnovnega usposabljanja za zdravnike in doktorje dentalne medicine.

K 10. členu:
Člen določa obvezno uporabo slovenskega jezika za vse zdravnike (pod termin zdravnik sodijo tako zdravniki s strokovnim izpitom, doktorji dentalne medicine, doktorji dentalne medicine specialisti in zdravniki specialisti), ter določa stopnjo znanja slovenskega jezika za tuje zdravnike in način dokazovanja slednje. Zaradi vseh dolžnosti, predvsem pa pojasnilne dolžnosti, ki jo ima zdravnik

K 11. členu:
Gre za določbo uskladitvene narave, saj je v sedanji ureditvi nepravilno navedeno, da se postopki priznavanja poklicnih kvalifikacij po posebnem zakonu vodijo zgolj za državljane drugih držav članic Evropske unije, medtem ko v ta sklop sodijo tudi države Evropskega gospodarskega prostora ali Švice.

K 12. členu:
Člen določa podlago za sprejem podzakonskega akta, ki bo omogočil prenos pridobljenih pravic iz Direktive 2005/36/ES.

K 13. členu:
V predlogu zakona se glede na Direktivo 2005/36/ES ureja občasno opravljanje zdravniških storitev, ki jih bodo lahko izvajali zdravniki, državljani držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švice s "sedežem" v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev). Občasno opravljanje storitev pomeni časovno krajša obdobja, občasna oziroma priložnostna narava storitev se bo skladno s sodbo sodišča ES presojala za vsak primer posebej glede na trajanje, pogostost, rednost in stalnost opravljanja zdravniških storitev.

Skladno s pogodbo o Pristopu Slovenije k Evropski uniji in Aktu o pristopu Slovenije k Evropski uniji se teh zdravnikov ne sme ovirati pri opravljanju »čezmejnih« storitev«, zato se postopek registracije poenostavlja in se zahteva le prijava na ministrstvo. Ponudnik storitev bo moral pred prvim opravljanjem storitev to pisno prijaviti ministrstvu. Pisna prijava bo morala poleg dokazil vsebovati tudi podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo, prav tako podatke o dobrem imenu ter izjavo o znanju slovenskega jezika. V predlogu člena je izrecno navedeno, da lahko ponudnik storitev začne izvajati zdravniške storitve z dnem, ko ministrstvo prejme popolno prijavo, torej šele takrat, ko se ugotovi, da ponudnik storitev izpolnjuje vse pogoje, torej, da gre za zdravnika, ki izpolnjuje pogoje za avtomatično priznanje poklicne kvalifikacije, je ustanovljen v drugi državi članici EU, da gre za zdravnika, ki ima dobro ime, ki ni bil kaznovan ter je podal izjavo o znanju slovenskega jezika. Ponudnika storitev se ne sme omejevati, zato se ga na podlagi popolne prijave začasno vpiše v register (ne podeli se mu licenca). S tem ponudnik storitev ne postane član zbornice, vendar pa zanj veljajo poklicne ali upravne disciplinske določbe, neposredno povezane s poklicnimi kvalifikacijami, kot je opredelitev poklica, uporaba nazivov in huda malomarnost pri opravljanju poklica, itd. Po opravljeni zdravniški storitvi pa zbornica ponudnika storitev izbriše iz registra.

K 14. členu:
Člen ureja preverjanje ponudnika storitev pred prvim opravljanjem zdravniških storitev. Ministrstvo lahko pred prvim opravljanjem storitev preveri poklicno kvalifikacijo ponudnika, v kolikor ugotovi, da gre za zdravnike, ki ne izpolnjujejo pogojev za avtomatično priznanje poklicnih kvalifikacij glede na Direktivo 2005/36/ES. Namen takega preverjanja poklicnih kvalifikacij je preprečitev resne škode za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi neustrezne poklicne kvalifikacije ponudnika storitve. Za samo preverjanje poklicne kvalifikacije v navedenih primerih je predvidena smiselna uporaba določb zakona, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih za regulirane poklice.

K 15. členu:
Gre za implementacijo novega 3a. odstavka 25. člena Direktive 2005/36/ES, ki določa:
»Države članice lahko v svojih nacionalnih zakonodajah določijo delna izvzetja od delov programov specialističnega medicinskega usposabljanja, navedenih pod točko 5.1.3. Priloge V k Direktivi 2005/36/ES, kar se uporablja od primera do primera, če je bil ta del usposabljanja že opravljen med drugim zaključenim programom specialističnega usposabljanja, navedenim v točki 5.1.3 Priloge V omenjene direktive, in če je prejšnjo kvalifikacijo specialista strokovnjak že pridobil v navedeni državi članici. Države članice zagotovijo, da dovoljeno odstopanje ne presega polovice minimalnega trajanja zadevnega specialističnega medicinskega usposabljanja.«
Priznanje usposabljanja in posledično skrajšanje specializacije se v Sloveniji že izvaja, vendar pa glede na zgoraj navedeni člen, slednje ne bo moglo biti daljše od ene polovice obdobja, ki je določeno v prilogi V, točki 5.1.3 Direktive 2005/36/ES.

K 16. členu:
Člen se nanaša na obveščanje pristojnih organov druge države članice EU v primeru odvzema licence (dovoljenja za samostojno opravljanje poklica) se v slovenski pravni red prenaša tudi Direktiva 2013/55/EU. Gre za mehanizem opozarjanja zaradi varstva potrošnikov in pacientov, kar pomeni, da so pristojni organi zavezani, da se medsebojno opozarjajo o primerih, v katerih je zdravstvenemu osebju ali nekaterim drugim delavcem prepovedano opravljanje poklica, tudi če gre samo za začasno prepoved. Pristojni organi morajo obvestiti pristojne organe vseh drugih držav članice EU o strokovnjaku, ki so mu nacionalni organi ali sodišča omejili ali prepovedali opravljanje poklicnih dejavnosti v celoti ali deloma na ozemlju RS, tudi če gre za začasno prepoved.

K 17. členu:
Z navedenim členom se določa prehodna ureditev izvajanja spremenjenega 24. a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti in 12. b Zakona o zdravniški službi, sicer na način, da se postopki za občasno opravljanje storitev na podlagi 24. a člena in 12. b člena Zakona o zdravniški službi, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, zaključijo po novem zakonu, saj gre za implementacijo Direktive 2005/36/ES.

K 18. členu:
Ta člen določa rok, v katerem morajo izvajalci zdravstvene dejavnosti uskladiti akte glede stopnje znanja slovenskega jezika za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce.

K 19. členu:
Člen določa rok, do katerega morajo biti izdani podzakonski predpisi ministra na podlagi Zakona o zdravstveni dejavnosti.

K 20. členu:
Z navedenim členom se določa prehodna ureditev izvajanja spremenjenega 12. b Zakona o zdravniški službi, sicer na način, da se postopki za občasno opravljanje storitev na podlagi 24. a člena in 12. b člena Zakona o zdravniški službi, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, zaključijo po novem zakonu, saj gre za implementacijo Direktive 2005/36/ES.

K 21. členu
Ta člen določa rok, v katerem morajo izvajalci zdravstvene dejavnosti uskladiti akte glede stopnje znanja slovenskega jezika za zdravnike.

K 22. členu
Člen določa rok, do katerega morajo biti izdani podzakonski predpisi ministra na podlagi Zakona o zdravniški službi.

K 23. členu
Člen določa prenehanje veljavnosti posameznih predpisov, katerih vsebina urejanja je prenesena v ta zakon oziroma, ki niso več potrebni zaradi uveljavitve tega zakona.

K 24 členu:
Člen določa podzakonske predpise, ki bodo zaradi uveljavitve tega zakona in s tem spremenjene zakonske vsebine prenehali veljati, se bodo pa uporabljali do uveljavitve novih podzakonskih predpisov, ki bodo izdani na podlagi tega zakona, v kolikor ne bodo v nasprotju z določbami tega zakona.

K 25. členu:
Člen ureja uveljavitev tega zakona, ki je določena petnajsti dan po objavi zakona v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. Zakon o zdravstveni dejavnosti

24.a člen

Zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije (v nadaljnjem besedilu: država sedeža), ki opravlja zdravstvene storitve in svoj poklic v skladu s predpisi države sedeža (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), lahko v Republiki Sloveniji opravlja zdravstvene storitve občasno ali priložnostno v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta 2006/100/ES z dne 20. novembra 2006 o prilagoditvi nekaterih direktiv na področju prostega gibanja oseb zaradi pristopa Bolgarije in Romunije (UL L št. 363 z dne 20. 12. 2006, str. 141), če le-te niso v nasprotju s predpisi Republike Slovenije.

Občasna oziroma priložnostna narava opravljanja zdravstvenih storitev iz prejšnjega odstavka se oceni za vsak primer posebej glede na trajanje, pogostost, rednost in stalnost opravljanja zdravstvenih storitev.

Pred prvim opravljanjem občasnih oziroma priložnostnih zdravstvenih storitev mora ponudnik storitev to prijaviti ministrstvu, pristojnemu za zdravje. Prijava, ki jo lahko ponudnik storitev odda na pisni ali elektronski način, mora vsebovati:

- potrdilo o državljanstvu;
- potrdilo, da ponudnik storitev lahko v skladu s predpisi države sedeža opravlja svoj poklic in zdravstvene storitve ter da mu v trenutku izdaje potrdila ni prepovedano niti začasno izvajanje teh zdravstvenih storitev;
- dokazila o poklicnih kvalifikacijah.

Pisna prijava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati tudi podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.

Prijavo je treba podaljšati ob prvem občasnem opravljanju zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji v posameznem koledarskem letu, če je ponudnik storitev že opravljal te storitve v Republiki Sloveniji.

Po prejemu popolne prijave ministrstvo, pristojno za zdravje, ponudnika storitev začasno vpiše v register ali popolno prijavo pošlje zbornici ali združenju, ki ima javno pooblastilo za vodenje registra, ki ponudnika storitev začasno vpiše v register.

Ponudnik storitev za svoje delo prevzema etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost po predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce.

Po opravljenih zdravstvenih storitvah ministrstvo, pristojno za zdravje, ali zbornica oziroma strokovno združenje iz šestega odstavka tega člena ponudnika storitev izbriše iz registra.

24.b člen

Ne glede na prejšnji člen se pred prvim opravljanjem storitev preveri poklicna kvalifikacija ponudnika storitev, če opravlja poklic, ki vpliva na javno zdravje ali varnost, in za katerega ne velja avtomatično priznavanje, skladno s predpisi, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij.

Minister, pristojen za zdravje, določi poklice, za katere se bo pred prvim opravljanjem storitev preverjala poklicna kvalifikacija ponudnika storitev.

63. člen

Zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ki opravlja svoje delo v neposrednem stiku z bolniki, mora obvladati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

Izpolnjevanje pogoja iz prejšnjega odstavka se dokazuje z javnim spričevalom o končani srednji šoli ali s potrdilom izobraževalnega zavoda.

64. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci razen zdravnikov smejo samostojno opravljati delo v zdravstveni dejavnosti po končani pripravniški dobi in opravljenem strokovnem izpitu.

Pripravništvo traja za zdravstvene delavce s srednjo strokovno izobrazbo šest mesecev, z višjo strokovno izobrazbo devet mesecev in z visoko strokovno izobrazbo, razen za zdravnika, 12 mesecev. Zdravnik opravlja program pripravništva v času sekundariata ne glede na drugi odstavek 97. člena tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše vsebino pripravništva ter program in postopek opravljanja strokovnega izpita.

Strokovni izpit za zdravnike in zobozdravnike vsebuje poznavanje urgentne medicine in predpisov s področja zdravstvenega varstva. Zdravniki ga lahko opravljajo kadarkoli v poteku sekundariata, najprej pa po končanih šestih mesecih usposabljanja.

Ne glede na prvi odstavek tega člena smejo delo v zdravstveni dejavnosti samostojno opravljati:
- diplomirana medicinska sestra oziroma diplomirani zdravstvenik (v nadaljnjem besedilu: diplomirana medicinska sestra) in diplomirana babica oziroma diplomirani babičar (v nadaljnjem besedilu: diplomirana babica) po končanem najmanj triletnem ali 4.600 ur trajajočem študiju s teoretičnim in praktičnim izobraževanjem,
- magistra oziroma magister farmacije (v nadaljnjem besedilu: magister farmacije) po končanem najmanj petletnem trajajočem univerzitetnem študiju, ki obsega najmanj 4 leta teoretičnega in praktičnega izobraževanja in najmanj šestmesečno praktično usposabljanje v lekarni ali v bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice ter ima opravljen strokovni izpit.

Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka morajo biti za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti izvajalci posameznih zdravstvenih poklicev oziroma s posameznih področij vpisani v register in imeti veljavno licenco. Poklice in področja, za katere velja to določilo, v posebnem seznamu določi minister, pristojen za zdravje, pri čemer poleg načela smotrnosti upošteva zahtevano stopnjo izobrazbe in odgovornost za odločitve, ki vplivajo na zdravstveno obravnavo, ter razvoj medicinske doktrine in medicinske tehnologije pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju bolnikov in poškodovancev. Nalogi vodenja registra in podeljevanja licenc lahko minister, pristojen za zdravje, podeli zbornici ali strokovnemu združenju.

Licenca se podeli za določen čas – za dobo sedmih let, podaljšati pa jo je možno na podlagi dokazil o strokovni usposobljenosti za nadaljnje delo. V primeru ugotovljenih večjih strokovnih napak je možen odvzem licence. Podrobnejše določbe o načinu, organih, evidenci in postopku pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence se določijo v pravilniku, ki ga za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce v poklicih ali dejavnostih, za katere je javno pooblastilo za to podeljeno pristojni zbornici ali strokovnemu združenju, sprejme pristojna zbornica ali strokovno združenje v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, za druge zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce pa minister, pristojen za zdravje.

V registru iz šestega odstavka tega člena se vodijo naslednji podatki:
- osebno ime,

- datum in kraj rojstva,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- državljanstvo,
- podatki o diplomi, strokovnem izpitu, specializaciji in pridobljenih dodatnih znanjih,
- datum in področje pridobljenih znanstvenih in pedagoških nazivov,
- članstvo v domačih in tujih strokovnih združenjih,
- izjava o uveljavljanju pravice do ugovora vesti,
- drugi podatki, ki so potrebni za opravljanje nalog in javnih pooblastil.

VII.A ZDRAVSTVENI DELAVEC, DRŽAVLJAN DRŽAVE ČLANICE EVROPSKE UNIJE, KI IMA V DRŽAVI ČLANICI EVROPSKE UNIJE PRIDOBLJENO KVALIFIKACIJO MAGISTER FARMACIJE, DIPLOMIRANA MEDICINSKA SESTRA ALI DIPLOMIRANA BABICA

73.a člen

Zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, ki ima v Evropski uniji pridobljeno kvalifikacijo magister farmacije, diplomirana medicinska sestra ali diplomirana babica, je posameznik, ki je takšno kvalifikacijo pridobil v katerikoli od držav članic Evropske unije ali v državi, s katero je Evropska unija sklenila pogodbo o vzajemnem priznavanju kvalifikacij. Če je bila posamezniku takšna kvalifikacija priznana v kateri od držav članic Evropske unije ali državi pogodbenici, je posameznik upravičen, da se njegova dokazila in listine obravnavajo po postopku priznavanja kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije v Republiki Sloveniji.

Minister, pristojen za zdravje, objavi sezname dokazil kvalifikacij za zdravstvene delavce iz tega poglavja. Potrdila o pridobljenih kvalifikacijah v Republiki Sloveniji iz prejšnjega odstavka izdaja ministrstvo, pristojno za zdravje. Vrsto in postopek izdajanja potrdil podrobneje predpiše minister.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, z namenom zbiranja podatkov za izvrševanje pristojnosti po tem zakonu, vodi register zdravstvenih delavcev iz prvega odstavka tega člena, ki obsega naslednje podatke:
- osebno ime;
- datum in kraj rojstva;
- naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča;
- državljanstvo;
- vrsto kvalifikacije;
- datum in kraj izdaje diplome ali drugega dokazila o kvalifikaciji;
- ali gre za občasno opravljanje zdravstvenih storitev.

Podatki iz prejšnjega odstavka se hranijo 30 let po vpisu zadnjega podatka v register in se nato arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

2. Zakon o zdravniški službi

10. člen

Zdravnik sme samostojno opravljati zdravniško službo, če poleg pogojev, določenih z delovno-pravnimi in drugimi predpisi, izpolnjuje še posebne pogoje, določene s tem zakonom.

Zdravnik mora:
- imeti ustrezno izobrazbo in usposobljenost (kvalifikacija),
- biti vpisan v register zdravnikov,

- imeti dovoljenje za samostojno opravljanje zdravniške službe na določenem strokovnem področju (v nadaljnjem besedilu: licenca).

11. člen

Zdravnik uporablja pri opravljanju zdravniške službe slovenski jezik, na dvojezičnem mešanem območju italijanske in madžarske narodne skupnosti pa uporablja tudi italijanski oziroma madžarski jezik.

Znanje jezika se dokazuje s spričevalom o končani srednji šoli ali s potrdilom izobraževalnega zavoda.

12. člen

Zdravnik pridobi kvalifikacijo za samostojno opravljanje dela, če je po končanem najmanj šestletnem ali 5.500 ur trajajočem univerzitetnem študiju s teoretičnim in praktičnim izobraževanjem na medicinski fakulteti v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: medicinska fakulteta) pridobil diplomo ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze ali mu je bila izdana odločba o enakovrednosti tujega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktor medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja in je opravil specializacijo ali mu je bil v Republiki Sloveniji priznan specialistični naslov, pridobljen v tujini.

Doktor dentalne medicine pridobi kvalifikacijo za samostojno opravljanje dela, če je po končanem najmanj petletnem univerzitetnem študiju s teoretičnim in praktičnim izobraževanjem na medicinski fakulteti pridobil diplomo ali pridobil potrdilo o nostrifikaciji diplome tuje univerze, ali mu je bila izdana odločba o enakovrednosti tujega naslova s slovenskim strokovnim naslovom doktor dentalne medicine, pridobljena v postopku priznavanja po zakonu, ki ureja priznavanje in vrednotenje izobraževanja in je opravil:
- doktor dentalne medicine: pripravništvo in strokovni izpit,
- doktor dentalne medicine specialist: specializacijo ali mu je bil v Republiki Sloveniji priznan specialistični naslov, pridobljen v tujini.

Potrdila o pridobljenih kvalifikacijah iz prvega in drugega odstavka tega člena izdaja ministrstvo, pristojno za zdravje. Vrsto in postopek izdajanja potrdil podrobneje predpiše minister.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se zdravniku oziroma doktorju dentalne medicine, skladno s posebnim zakonom, ki ureja postopek priznavanja kvalifikacij, prizna kvalifikacija, če jo je pridobil v drugi državi članici Evropske unije v skladu z njenimi predpisi.

12.a člen

Minister, pristojen za zdravje, objavi sezname dokazil kvalifikacij, ki jih zdravnikom podeljujejo države članice Evropske unije in države, s katerimi je Evropska unija sklenila pogodbo o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij.

12.b člen

Ne glede na določbo 10. člena tega zakona zdravnik specialist, državljan države članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije (v nadaljnjem besedilu: država sedeža), ki opravlja zdravniško službo in svoj poklic v skladu s predpisi države sedeža (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), lahko v Republiki Sloveniji opravlja zdravniško službo občasno ali priložnostno v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (ES) št. 1430/2007 z dne 5. decembra 2007 o spremembi prilog II in III k Direktivi

Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 320 z dne 6. 12. 2007, str. 3) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES).

Občasna oziroma priložnostna narava opravljanja zdravniške službe iz prejšnjega odstavka se oceni za vsak primer posebej glede na trajanje, pogostost, rednost in stalnost opravljanja zdravstvenih storitev.

Pred prvim opravljanjem občasne oziroma priložnostne zdravniške službe mora ponudnik storitev to prijaviti ministrstvu, pristojnemu za zdravje.

Prijava, ki jo ponudnik storitev lahko odda pisno ali elektronsko, mora vsebovati:
- potrdilo o državljanstvu;
- potrdilo, da ponudnik storitev v skladu s predpisi države sedeža lahko opravlja svoj poklic in zdravstvene storitve ter da mu v trenutku izdaje potrdila ni prepovedano niti začasno izvajanje teh zdravstvenih storitev;
- dokazila o poklicnih kvalifikacijah;
- podatke o zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.

Po prejemu popolne prijave ministrstvo, pristojno za zdravje, obvesti zbornico, ki ponudnika storitev začasno vpiše v register zdravnikov.

Prijavo je treba podaljšati ob prvem občasnem opravljanju zdravniške službe v Republiki Sloveniji v posameznem koledarskem letu, če je ponudnik storitev že opravljal te storitve v Republiki Sloveniji.

Ponudnik storitev prevzema za svoje delo etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost po predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji za zdravnike.

Po končanem opravljanju občasne oziroma priložnostne zdravniške službe zbornica izbriše ponudnika storitev iz registra, razen če je vložena vloga za podaljšanje prijave iz šestega odstavka tega člena.

12.c člen

Ponudnik storitev opravlja zdravniške storitve iz prejšnjega člena z nazivom poklica, ki se uporablja v Republiki Sloveniji.

16. člen

Zdravnik oziroma doktor dentalne medicine, ki je opravil strokovni izpit, se lahko specializira na posameznem strokovnem področju. Specializacija se konča s specialističnim izpitom.

Zdravniku se lahko v program specializacije delno ali v celoti všteva tisti del programa opravljenega pripravništva, ki po vsebini ustreza programu specializacije.

37. člen

Zdravniku lahko zbornica začasno ali trajno odvzame licenco zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, v skladu z akti zbornice.

Trajni odvzem licence se lahko izreče zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, v primeru, ko je takšno ravnanje zdravnika povzročilo trajne hujše posledice na zdravju ali smrt bolnika.

Začasen odvzem licence do največ pet let se lahko izreče:

- če je zdravnik v postopku podaljšanja licence napoten na dodatno strokovno usposabljanje, pa ni do izteka licence uspešno opravil preizkusa strokovne usposobljenosti;
- če se ugotovi, da zdravnik s svojim delom lahko resno ogroža zdravje ali življenje bolnika;
- če je zdravniku s sodno ali drugo pravnomočno odločbo začasno prepovedano ali onemogočeno opravljanje dejavnosti ali poklica;
- če se ugotovi, da zdravnik ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje dejavnosti;
- če se po podelitvi licence ugotovi, da zdravnik ni pridobil dokazil o izpolnjevanju pogojev na veljaven način ali da pri svojem delu z bolniki ne uporablja jezika v skladu z 11. členom tega zakona.

Začasen odvzem licence se izreče tudi, če zdravnik opravlja zdravilsko dejavnost in sicer za čas opravljanja zdravilske dejavnosti.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagamo sprejem Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice (finančne posledice) za delovanje države, iz naslednjih razlogov:

Sprejem Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov s področja zdravstvene dejavnosti je posledica spremembe predpisa s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki je bil spremenjen z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI). Direktivo 2013/55/EU bi morala Republika Slovenija v pravni red prenesti do 18. 1. 2016. Ker s prenosom zamujamo, je Republika Slovenija dne 30. 9. 2016 s strani Evropske komisije prejela obrazloženo mnenje, v katerem Evropska komisija ugotavlja, da Republika Slovenija ni pravočasno izpolnila obveznosti in postopkov, ki bi jih morala, da bi se navedena direktiva prenesla v slovenski pravni red. Zato je Evropska komisija pozvala Republiko Slovenijo, da sprejme ukrepe za uskladitev z obrazloženim mnenjem v dveh mesecih od prejema slednjega, to je do 30. 11. 2016. V kolikor do 30. 11. 2016 Republika Slovenija ne bo notificirala predpisov s področja zdravstva in s tem prenesla Direktive 2013/55/EU, sledi tožba s finančnimi posledicami za Republiko Slovenijo. Finančne posledice se štejejo od prvega dne po izteku roka za prenos direktive, pa do razglasitve sodbe oziroma do izpolnitve obveznosti iz sodbe.

V dosedanjih primerih, ko Republika Slovenija ni pravočasno prenesla direktiv sprejetih v skladu z zakonodajnim postopkom v pravni red Republike Slovenije je Evropska komisija v skladu s členom 260(3) PDEU Sodišču EU v tožbah predlagala, da naloži samo dnevne denarne kazni. Zneski so se gibali med 6.500 EUR - 10.300 EUR/na dan šteto od razglasitve sodbe do izpolnitve obveznosti iz sodbe (višina je odvisna od trajanja kršitve, resnosti kršitve). Do sodbe v nobenem primeru ni prišlo, ker jih je Evropske komisije umaknila zaradi izpolnitve obveznosti s strani Republike Slovenije. Ob predpostavki, da Republika Slovenija leto dni zamuja s prenosom Direktive 2013/55/EU, bi finančne posledice v primeru določitve dnevne kazni za Slovenijo znašale lahko od 710€ do 14.000€ na dan, odvisno od koeficienta resnosti kršitve, ki ga bi določila Evropska komisija.

Evropska komisija Sodišču EU lahko predlaga, da državi članici naloži tudi plačilo pavšalnega zneska, v teh primerih pa Evropska komisija je v svojem Sporočilu iz leta 2010 napovedala, da tožb ne bo umikala. Ob predpostavki, da bi Republika Slovenija leto dni zamuja s prenosom Direktive 2013/55/EU, bi finančne posledice v primeru določitve pavšalnega zneska za Slovenijo znašale lahko od 490.000€ do 1.460.000€, slednji ob predpostavki, da je določen najvišji koeficient resnosti kršitve.

Sodišče EU je v letu 2015 v direktnih tožbah odločalo v povprečju 17,6 mesecev. Vendar je trajanje postopka lahko tudi krajše, kar je odvisno tudi od zahtevnosti primera. Po tem ko Evropska komisija sprejme odločitev o vložitvi tožbe je v dosedanjih primerih trajalo še vsaj 2 meseca, da je tožbo tudi dejansko vložila, vendar je konkretni predsodni postopek vodila hitreje kot ponavadi, tako da je mogoče, da bo tudi tožbo vložila prej kot v dveh mesecih od svoje odločitve, če bo do tega prišlo.

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona

PREDLOG
(EVA)

Na podlagi drugega odstavka 24.b člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. …) izdaja ministrica za zdravje

P R A V I L N I K
o poklicih, za katere se pred prvim opravljanjem storitev preverja poklicna kvalifikacija ponudnika storitev

1. člen

Ta pravilnik določa poklice v zdravstveni dejavnosti, za katere se pred prvim opravljanjem občasnih ali priložnostnih storitev v Republiki Sloveniji preveri poklicna kvalifikacija ponudnika storitev v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Delegiranim Sklepom Komisije (EU) 2016/790 z dne 13. januarja 2016 o spremembi Priloge V k Direktivi 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede dokazil o formalnih kvalifikacijah in nazivov programov usposabljanja (UL L št. 134 z dne 24. 5. 2016, str. 135-228).

2. člen

Poklicna kvalifikacija ponudnika storitev se preveri za naslednje poklice:
1. specialist medicinske biokemije,
2. klinični psiholog,
3. delovni terapevt,
4. radiološki inženir,
5. klinični logoped,
6. fizioterapevt,
7. diplomirani inženir laboratorijske biomedicine,
8. ustni higienik,
9. farmacevtski tehnik,
10. zobotehnik.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA

Milojka Kolar Celarc
Ministrica za zdravje

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo pravilnika)
   Drugi odstavek 24.b člena Zakona o zdravstveni dejavnosti.

2. Rok za izdajo pravilnika, določen z zakonom
   /

3. Splošna obrazložitev predloga pravilnika, če je potrebna
   /

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona
   /

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

S predlogom pravilnika se določijo poklici, za katere se bo pred prvim opravljanjem storitev preverjala poklicna kvalifikacija ponudnika storitev.

PREDLOG
(EVA)

Na podlagi osmega odstavka 73.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. …) in drugega odstavka 12.a člena Zakona o zdravniški službi (Uradni listi RS, št. …) izdaja ministrica za zdravje

S E Z N A M
minimalnih pogojev usposobljenosti in pridobljenih pravic iz Direktive 2005/36/ES za poklic zdravnik, zdravnik specialist, zdravnik splošne medicine, doktor dentalne medicine, doktor dentalne medicine specialist, diplomirana medicinska sestra, diplomirana babica in magister farmacije

Ta seznam ureja minimalne pogoje usposobljenosti in pridobljenih pravic iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. Septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Delegiranim Sklepom Komisije (EU) 2016/790 z dne 13. Januarja 2016 o spremembi Priloge V k Direktivi 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede dokazil o formalnih kvalifikacijah in nazivov programov usposabljanja (UL L št. 134 z dne 24. 5. 2016, str. 135-288; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES).

II.

Ta seznam sestavljajo:

11. Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazil kvalifikacij za zdravnika oziroma zdravnico,
12. Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazil kvalifikacij za zdravnika specialista oziroma zdravnico specialistko,
13. Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazil kvalifikacij zdravnika specialista družinske medicine oziroma zdravnico specialistko družinske medicine,
14. Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazil kvalifikacij za doktorja dentalne medicine oziroma doktorico dentalne medicine,
15. Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazil kvalifikacij doktorja dentalne medicine specialista oziroma doktorico dentalne medicine specialistko
16. Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazil kvalifikacij za magistra farmacije oziroma magistro farmacije,
17. Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za diplomirano medicinsko sestro oziroma diplomiranega zdravstvenika in
18. Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za diplomirano babico oziroma diplomiranega babičarja
19. Pridobljene pravice.

III.

Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazil o formalnih kvalifikacijah za zdravnika oziroma zdravnico glede na Prilogo V, točke 5.1.1 Direktive 2005/36/ES

Zdravnik oziroma zdravnica (v nadaljnjem besedilu: zdravnik) mora za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah iz Priloge V, točke 5.1.1 Direktive 2005/36/ES zaključiti najmanj petletni študij, ki je izražen tudi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, sestavlja pa ga vsaj 5500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja.

V okviru študija iz prejšnjega odstavka je moral zdravnik pridobiti naslednja znanja in veščine:

a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temelji medicina, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli merjenja bioloških funkcij, vrednotenjem znanstveno potrjenih dejstev in analizo podatkov;
b) zadostno razumevanje strukture, funkcij in obnašanja zdravih in bolnih ljudi kakor tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in družbenim okoljem;
c) ustrezno poznavanje klinične stroke in praks, ki dajejo jasno sliko o duševnih in telesnih boleznih, o medicini z vidika preventive, diagnostike, terapije in razmnoževanju človeka;
d) ustrezne klinične izkušnje v bolnišnicah pod ustreznim nadzorom.

IV.

Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika specialista oziroma zdravnico specialistko glede na Prilogo V, točke 5.1.2 Direktive 2005/36/ES

Zdravnik specialist oziroma zdravnica specialistka (v nadaljnjem besedilu: zdravnik specialist) mora za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah iz Priloge V, točke 5.1.2 Direktive 2005/36/ES izpolniti naslednje minimalne pogoje:
- končati mora študij iz prejšnje točke, in
- končati mora program specializacije, katerega trajanje ni bilo krajše od trajanja usposabljanja, ki je določeno v Prilogi V, točke 5.1.3 Direktive 2005/36/ES za posamezno specializacijo.

Končan študij iz prve alineje prvega odstavka te točke je pogoj za nastopa programa specializacije.

Program specializacije iz druge alineje prvega odstavka te točke,
a) je moral vključevati teoretično in praktično usposabljanje na univerzi, v učni bolnišnici ali pri pooblaščenem zdravstvenem zavodu,
b) se je moral izvajati s polno časovno obveznostjo pod nadzorom pristojnih organov,
c) je moral vključevati osebno sodelovanje zdravnika specializanta v dejavnostih in odgovornostih zadevnih služb oziroma je moral zajemati udeležbo zdravnika specializanta pri vseh zdravniških dejavnostih na oddelku, kjer se izvaja, vključno z dežurstvi.

V.

Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika oziroma zdravnico splošne medicine iz Priloge V, točke 5.1.4 Direktive 2005/36/ES

Ne glede na določbe zakona, ki ureja zdravniško službo, mora zdravnik splošne medicine oziroma zdravnik splošne medicine (v nadaljnjem besedilu: zdravnik splošne medicine) za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah iz Priloge V, točke 5.1.4 Direktive 2005/36/ES izpolniti naslednje minimalne pogoje:
- končati mora študij iz točke III. tega seznama, in
- končati mora posebno usposabljanje, ki je do 1. januarja 2006 trajalo najmanj dve leti, po 1. januarju 2006 pa najmanj tri leta s polno časovno obveznostjo.

•

– Za sprejem v posebno usposabljanje iz splošne medicine se zahteva zaključen in potrjen program osnovnega medicinskega usposabljanja iz člena 24(2) Direktive, med katerim je udeleženec usposabljanja pridobil ustrezno splošno medicinsko znanje.

Posebno usposabljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka:
a) se je moralo izvajati s polno časovno obveznostjo pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov,
b) je praktično in teoretično,

c) je moralo vključevati zdravnikovo osebno udeležbo pri strokovnih dejavnostih in odgovornosti oseb, s katerimi dela.

Praktični del usposabljanja iz točke b) prejšnjega odstavka se je moral izvajati najmanj šest mesecev v pooblaščeni bolnišnici z ustrezno opremo in storitvami ali najmanj šest mesecev v pooblaščeni ambulanti splošne zdravniške prakse ali zdravstvenemu zavodu, kjer zdravniki opravljajo osnovno zdravstveno dejavnost, vendar pa se je lahko, ne da bi to posegalo v zgoraj navedeni najkrajši čas trajanja, praktično usposabljanje izvajalo v obdobju največ šestih mesecev v drugih pooblaščenih zdravstvenih zavodih ali organizacijah, ki izvajajo dejavnost splošne medicine.

Kadar program usposabljanja iz 24. člena Direktive 2005/36/ES, zajema praktično usposabljanje, ki se izvaja v pooblaščeni bolnišnici z ustrezno opremo in storitvami ali v pooblaščeni ambulanti splošne medicine ali pooblaščenemu zdravstvenemu zavodu, kjer zdravniki opravljajo osnovno zdravstveno dejavnost, se lahko trajanje tega praktičnega usposabljanja do največ enega leta vključi v obdobje, določeno v drugi alineji prvega odstavka te točke, za dokazila o usposabljanju, izdana 1. januarja 2006 ali kasneje.

Možnost, predvideno v drugem pododstavku, lahko uveljavljajo le države članice, kjer je posebno usposabljanje iz splošne medicine trajalo dve leti od 1. januarja 2001.

VI.

Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah za doktorja dentalne medicine oziroma doktorico dentalne medicine oziroma glede na Prilogo V, točke 5.3.2 Direktive 2005/36/ES

Doktor dentalne medicine oziroma doktorica dentalne medicine (v nadaljnjem besedilu: doktor dentalne medicine) mora za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah **Priloge V, točke 5.3.2** Direktive 2005/36/ES izpolniti naslednje minimalne pogoje:

- končati mora najmanj petletni študij, ki je izražen tudi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, sestavlja pa ga vsaj 5500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja po programu, ki je opisan v točki 5.3.1. Direktive 2005/36/ES

V študijski program iz prejšnjega odstavka morajo biti vključeni najmanj naslednji učni predmeti:

- kemija,
- fizika,
- biologija,
- anatomija,
- embriologija,
- histologija s citologijo,
- fiziologija,
- biokemija (ali fiziološka kemija),
- patološka anatomija,
- splošna patologija,
- farmakologija,
- mikrobiologija,
- higiena,
- preventivna medicina in epidemiologija,
- rentgenologija,
- fizioterapija,
- splošna kirurgija,
- splošna medicina s pediatrijo,
- otorinolaringologija,
- dermato-venerologija,
- splošna psihologija, psihopatologija, neuropatologija,
- anestezija,

- stomatološka protetika,
- zobozdravstveni materiali in oprema,
- konzervacijsko zobozdravstvo,
- preventivno zobozdravstvo,
- anestezija in sedacija v zobozdravstvu,
- specialna kirurgija,
- specialna patologija,
- klinična praksa,
- pedodontija,
- ortodontija,
- parodontologija,
- zobozdravstvena rentgenologija,
- gnatologija,
- organiziranost stroke, poklicna etika in poklicna zakonodaja,
- socialni vidiki zobozdravstvene prakse.

K študiju iz prvega odstavka te točke lahko pristopi oseba z diplomo ali spričevalom, ki ji omogoča sprejem na univerze držav EU za ta študij.

V okviru študija iz prvega odstavka te točke je moral doktor dentalne medicine pridobiti naslednja znanja in veščine:

a) primerno poznavanje ved, na katerih temelji zobozdravstvo, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli o merjenju bioloških funkcij, presojo znanstveno dokazanih dejstev in analizo podatkov;
b) primerno poznavanje organizma, fiziologije in obnašanja zdravih in bolnih oseb kot tudi vpliva naravnega in družbenega okolja na zdravstveno stanje človeka, če ti dejavniki vplivajo na zobozdravstvo;
c) primerno poznavanje zgradbe in delovanja zdravega in bolnega zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter njihove povezanosti s splošnim zdravstvenim stanjem in fizično in socialno dobrobit pacienta;
d) primerno poznavanje kliničnih panog in metod, ki doktorju dentalne medicine dajejo razumljivo sliko o nepravilnostih, poškodbah in boleznih zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter poznavanje preventivnega, diagnostičnega in terapevtskega zobozdravstva;
e) ustrezne klinične izkušnje pod primernim nadzorom.

Poleg zahtev iz prejšnjega odstavka je moral študij iz prvega odstavka te točke zagotoviti strokovna znanja, potrebna za izvajanje vseh dejavnosti, ki vključujejo preventivo, diagnostiko in zdravljenje nepravilnosti in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv.

VII.

Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah za doktorja dentalne medicine specialista oziroma doktorico dentalne medicine specialistko oziroma glede na Prilogo V, točke 5.3.3 Direktive 2005/36/ES

Doktor dentalne medicine specialist oziroma doktorica dentalne medicine specialistka (v nadaljnjem besedilu: doktor dentalne medicine specialist) mora za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah iz **Priloge V, točke 5.1.2 Direktive 2005/36/ES** izpolniti naslednje minimalne pogoje:

- končati mora študij iz VI. točke, oziroma izkazovati mora dokazila o pridobljenih pravicah iz, ki je pogoj za nastop specializacije, in
- končati mora program specializacije v trajanju najmanj treh let.

Program specializacije iz druge alineje prejšnjega odstavka:

a) je moral zajemati teoretično in praktično usposabljanje na univerzitetnem centru, v zdravstvenem učnem in raziskovalnem centru ali v pooblaščenem zdravstvenem zavodu,
b) se je moral izvajati s polno časovno obveznostjo pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov,

c) je moral vključevati osebno sodelovanje doktorja dentalne medicine specializanta pri strokovnih dejavnostih na oddelku, kjer se izvaja.

VIII.

Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazil kvalifikacij za magistra farmacije oziroma magistro farmacije iz Priloge V, točke 5.6.2 Direktive 2005/36/ES

Magister farmacije oziroma magistra farmacije (v nadaljnjem besedilu: magister farmacije) mora za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah Priloge V, točke 5.6.2 Direktive 2005/36/ES izpolniti naslednje minimalne pogoje:

- končati mora najmanj najmanj pet let trajajoč univerzitetni študijski program, in je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, ki obsega najmanj štiri leta teoretičnega in praktičnega izobraževanja oziroma usposabljanja in najmanj šestmesečno praktično usposabljanje v lekarni ali v bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice

Za sprejem v program usposabljanja za magistra farmacije iz prejšnjega odstavka se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do študija na univerzah ali visokošolskih ustanovah, ki jim je priznan enakovreden status, v državi članici.

V izobraževalni program za magistra farmacije morajo biti vključeni najmanj naslednji učni predmeti:

- biologija rastlin in živali,
- fizika,
- splošna in anorganska kemija,
- organska kemija,
- analizna kemija,
- farmacevtska kemija, vključno z analizo zdravil,
- splošna in uporabna biokemija (medicinska),
- anatomija in fiziologija;
- medicinska terminologija,
- mikrobiologija,
- farmakologija in farmakoterapija,
- farmacevtska tehnologija,
- toksikologija,
- farmakognozija,
- pravna ureditev in, kjer je primerno,
- profesionalna etika.

V okviru usposabljanja iz prvega odstavka te točke je moral magister farmacije pridobiti naslednja znanja in veščine:

- ustrezno znanje o zdravilih in snoveh, ki se uporabljajo za proizvodnjo zdravil;
- ustrezno znanje o farmacevtski tehnologiji ter fizikalnem, kemijskem, biološkem in mikrobiološkem preskušanju zdravil;
- ustrezno znanje o presnovi in učinkih zdravil ter delovanju strupenih snovi in uporabi zdravil;
- ustrezno znanje za vrednotenje znanstvenih podatkov v zvezi z zdravili, ki omogoča zagotavljanje ustreznih podatkov;
- ustrezno znanje o zakonskih in drugih zahtevah, povezanih s farmacevtsko prakso.

Če sta v državi EU pred začetkom izvajanja Direktive 85/432/EGS obstajala dva študijska programa, od katerih je eden trajal pet, drugi pa štiri leta, se diploma, spričevalo ali drugo dokazilo, ki dokazuje zaključen štiriletni študijski program, šteje kot izpolnjeni pogoj glede dolžine iz prvega odstavka te točke, če ta država diplome, spričevala in druga dokazila, ki dokazujejo zaključek teh dveh študijskih programov, priznava kot enakovredne.

Magister farmacije, ki izpolnjuje vse pogoje iz te točke, ima omogočen dostop do in opravljanje vsaj naslednjih dejavnosti:

a) priprava farmacevtskih oblik zdravil;
b) izdelava in preizkušanje zdravil;
c) preizkušanje zdravil v laboratoriju za preizkušanje zdravil;
d) skladiščenje, hramba in distribucija zdravil v prodaji na debelo;
e) dobava, priprava, preizkušanje, skladiščenje, distribucija in izdajanje varnih in učinkovitih zdravil zahtevane kakovosti v javnih lekarnah;
f) priprava, preizkušanje, skladiščenje in izdajanje varnih in učinkovitih zdravil zahtevane kakovosti v bolnišnicah;
g) zagotavljanje informacij in svetovanja o zdravilih ter njihovi primerni uporabi;
h) poročanje pristojnim organom o neželenih učinkih farmacevtskih izdelkov;
i) osebno spremljanje bolnikov v primerih samozdravljenja;
j) prispevanje k lokalnim ali nacionalnim kampanjam za javno zdravje.

IX.

Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazila za diplomirano medicinsko sestro oziroma diplomiranega zdravstvenika iz točke 5.2.2, Priloge V Direktive 2005/36/ES

1. Za sprejem v usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se zahteva:

– zaključeno dvanajstletno splošno izobraževanje, potrjeno z diplomo, potrdilom ali drugim dokazilom, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa v državi članici, ali s potrdilom o opravljenem izpitu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem na univerzo ali visokošolske ustanove s priznano enakovredno ravnjo; ali

– vsaj desetletno splošno izobraževanje, potrjeno z diplomo, potrdilom ali drugim dokazilom, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa v državi članici EU, ali s potrdilom o opravljenem izpitu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem v poklicno šolo ali v program poklicnega usposabljanja za medicinske sestre.

2. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego zajema skupno vsaj tri leta študija, ki je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in ga sestavlja vsaj 4 600 ur teoretičnega in kliničnega usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega usposabljanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja. Države članice lahko delno oprostijo teh obveznosti strokovnjake, ki so se delno usposabljali v programih usposabljanja, ki so vsaj enakovredne ravni.

3. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se izvaja s polno časovno obveznostjo in obsega vsaj naslednje učne predmete:

A. Teoretični in tehnični pouk:
- narava in etika poklica,
- splošna načela zdravstva in zdravstvene nege,
- načela zdravstvene nege v odnosu do:
  - splošne in specialistične medicine,
  - splošne in specialistične kirurgije,
  - varstva otroka in pediatrije,
  - varstva matere,
  - duševnega zdravja in psihiatrije,
  - skrbi za ostarele in geriatrije;
- anatomija in fiziologija,
- patologija,
- bakteriologija, virologija in parazitologija,
- biofizika, biokemija in radiologija,
- dietetika,

- higiena:
  - preventivna medicina,
  - zdravstvena vzgoja,
- farmakologija,
- sociologija,
- psihologija,
- načela administracije,
- načela poučevanja,
- socialna in zdravstvena zakonodaja,
- pravni vidiki zdravstvene nege.

B. Klinični pouk:
Zdravstvena nega v odnosu do:
- splošne in specialistične medicine,
- splošne in specialistične kirurgije,
- varstva otroka in pediatrije,
- varstva matere,
- duševnega zdravja in psihiatrije,
- skrbi za ostarele in geriatrije,
- nege na domu.

–

– 4. Teoretično usposabljanje je tisti del usposabljanja medicinskih sester, med katerim medicinske sestre, udeleženke usposabljanja, pridobijo poklicno znanje, veščine in kompetence, ki se zahtevajo v odstavkih 7 in 8 te točke. Usposabljanje izvajajo učitelji zdravstvene nege in druge pristojne osebe na univerzah, v visokošolskih ustanovah s priznano enakovredno ravnjo ali na poklicnih šolah ali poklicnih usposabljanjih za medicinske sestre.

–

– 5. Klinično usposabljanje je tisti del usposabljanja medicinskih sester, pri katerem se medicinske sestre, udeleženke usposabljanja, v skupini in v neposrednem stiku z zdravim ali bolnim posameznikom in/ali skupnostjo učijo organizirati, pripravljati in dajati zdravila in oceniti, kakšna celovita zdravstvena nega je potrebna, na podlagi pridobljenega znanja, veščin in kompetenc. Medicinska sestra, udeleženka usposabljanja, se nauči ne le delati v skupini, temveč tudi voditi skupino in organizirati celovito zdravstveno nego, vključno z zdravstvenim izobraževanjem posameznikov in manjših skupin v zdravstveni ustanovi ali skupnosti.

–

– 6. Klinično usposabljanje poteka v bolnišnicah in drugih zdravstvenih ustanovah in v skupnosti pod nadzorom učiteljev zdravstvene nege ter v sodelovanju in s pomočjo drugih usposobljenih medicinskih sester. V učnem procesu lahko sodeluje tudi drugo usposobljeno osebje.

–

– 7. Medicinske sestre, udeleženke praktičnega usposabljanja, sodelujejo v dejavnostih zadevnega oddelka, če so te primerne za njihovo usposabljanje, pri čemer se naučijo prevzemati odgovornosti v zdravstveni negi.

8. V okviru usposabljanja iz prvega odstavka te točke je morala diplomirana medicinska sestra oziroma diplomirani zdravstvenik pridobiti naslednja znanja in veščine:
a) celovito poznavanje ved, na katerih temelji splošna zdravstvena nega, vključno z zadostnim razumevanjem strukture, fizioloških funkcij in vedenja zdravih in bolnih oseb, pa tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in socialnim okoljem; zadostno poznavanje narave in etike poklica ter splošnih načel zdravstva in zdravstvene nege;
(b) poznavanje narave in etike poklica ter splošnih načel zdravja in zdravstvene nege;
(c) ustrezne klinične izkušnje; pridobivanje teh izkušenj, ki bi se moralo izbrati glede na njihovo vrednost za usposabljanje, bi moralo spremljati usposobljeno osebje medicinskih sester ter potekati na krajih, kjer sta število usposobljenega osebja in oprema primerna za zdravstveno nego bolnikov;

(d) sposobnost za sodelovanje pri praktičnem usposabljanju zdravstvenega osebja in izkušnje pri delu s tem osebjem;
(e) izkušnje pri delu z delavci drugih poklicev v zdravstvenem sektorju.

9. Formalne kvalifikacije medicinskih sester za splošno zdravstveno nego služijo kot dokazilo, da lahko zadevni strokovnjak uporablja vsaj naslednje sposobnosti, ne glede na to, ali se je usposabljal na univerzi, visokošolski ustanovi s priznano enakovredno ravnjo ali na poklicnih šolah ali po poklicnih programih usposabljanja za medicinske sestre:

(a) sposobnost samostojno ugotoviti, kakšna zdravstvena nega je potrebna, z uporabo obstoječega teoretičnega in kliničnega znanja ter načrtovati, organizirati in izvajati zdravstveno nego pri zdravljenju bolnikov na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkami (a), (b) in (c) odstavka 8, da bi se izboljšala poklicna praksa;

(b) sposobnost učinkovitega sodelovanja z drugimi akterji v zdravstvenem sektorju, vključno s sodelovanjem pri praktičnem usposabljanju zdravstvenega osebja na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkama (d) in (e) odstavka 8;

(c) sposobnost usposabljanja posameznikov, družin in skupin za zdrav način življenja in samopomoč na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkama (a) in (b) odstavka 8;

(d) sposobnost samostojno začeti takojšnje ukrepe za ohranjanje življenja ter izvajati ukrepe v kriznih razmerah in v primeru nesreč;

(e) sposobnost samostojno svetovati, voditi in podpirati osebe, ki potrebujejo nego, in njihove bližnje;

(f) sposobnost samostojno zagotavljati kakovost zdravstvene nege in jo ocenjevati;

(g) sposobnost celovite profesionalne komunikacije in sodelovanja z delavci drugih poklicev v zdravstvenem sektorju;

(h) sposobnost oceniti kakovost zdravstvene nege s ciljem izboljšanja svoje poklicne prakse kot medicinske sestre za splošno zdravstveno nego.

X.

Seznam minimalnih zahtev usposabljanja za pridobitev dokazila za diplomirano babico oziroma diplomiranega babičarja iz točke 5.5.2 Priloge V Direktive 2005/36/ES

1. Diplomirana babica ali diplomirani babičar (v nadaljnjem besedilu: diplomirana babica) mora za pridobitev dokazila o formalnih kvalifikacijah iz 5.5.2 Priloge V Direktive 2005/36/ES izpolniti naslednje minimalne pogoje:

- končati mora posebno usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki obsega vsaj tri leta teoretičnega in praktičnega študija (smer I), ki vključuje vsaj program, opisan v točki 5.5.1 Priloge V (tretja točka tega člena); ali
- končati mora posebno usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja 18 mesecev (smer II) in vključuje vsaj študijski program, opisan v točki 5.5.1 Priloge V (tretja točka tega člena), ki ni v skladu z enakovrednim usposabljanjem medicinskih sester za splošno zdravstveno nego.

2. Za sprejem v usposabljanje za babice mora biti izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zaključen vsaj dvanajstih let splošnega šolskega izobraževanja ali potrdilo o opravljenem preizkusu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem v babiško šolo za smer I

(b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego iz točke 5.2.2 Priloge V Direktive 2005/36/ES za smer II.

3. V izobraževalni program iz prve alineje prejšnjega odstavka morajo biti vključeni najmanj naslednji učni predmeti:

A. Teoretični in tehnični pouk:
- osnove anatomije in fiziologije,

- osnove patologije,
- osnove bakteriologije, virologije in parazitologije,
- osnove biofizike, biokemije in radiologije,
- pediatrija s posebnim poudarkom na novorojenčkih,
- higiena, zdravstvena vzgoja, preventivna medicina, zgodnje diagnosticiranje bolezni,
- prehrana in dietetika s posebnim poudarkom na ženskah, novorojenčkih in majhnih otrocih,
- osnove sociologije in družbeno medicinska vprašanja,
- osnove farmakologije,
- fiziologija,
- načela in metode poučevanja,
- zdravstvena in socialna zakonodaja ter organizacija zdravstva,
- poklicna etika in delovna zakonodaja,
- spolna vzgoja in načrtovanje družine,
- pravno varstvo matere in otroka,
- anatomija in fiziologija,
- embriologija in razvoj zarodka,
- nosečnost, porod in zdravstveno stanje porodnice po porodu,
- ginekologija in porodniška patologija,
- priprava na porod in starševstvo, vključno s fiziološkimi vidiki,
- priprava na porod (vključno s poznavanjem in uporabo tehnične opreme v porodništvu),
- analgezija, anestezija in oživljanje,
- fiziologija in patologija novorojenčka,
- zdravstvena nega in nadzor novorojenčka,
- psihološki in socialni dejavniki.
-

B. Praktični pouk

To usposabljanje je moralo biti opravljeno ob ustrezni obliki nadzora:

- svetovanje nosečnicam, vključno z vsaj 100 predporodnimi pregledi,
- nadzor in nega vsaj 40 nosečnic,
- izvedba vsaj 40 porodov s strani študenta; če te številke ni moč doseči zaradi pomanjkanja nosečnic, ga je mogoče znižati na najmanj 30, vendar pod pogojem, da študent asistira ob vsaj 20 nadaljnjih porodih,
- asistenca pri vsaj enem ali dveh porodih v medenični vstavi,
- izkušnje z epiziotemijo in uvajanje v šivanje ran,
- nadzor in nega vsaj 40 žensk v rizični nosečnosti,
- vsaj 100 poporodnih pregledov in pregledov BP rojenih novorojenčkov,
- nadzor in zdravstvena nega mater in novorojenčkov, vključno z nedonošenčki, prenošenimi novorojenčki, novorojenčki s premajhno telesno težo in bolnimi novorojenčki,
- zdravstvena nega patoloških primerov na področju ginekologije in porodništva, bolezni novorojenčkov in majhnih otrok,
- uvajanje v zdravstveno nego splošnih patoloških primerov v medicini in kirurgiji.

4. V okviru usposabljanja iz prvega odstavka te točke je morala babica pridobiti naslednja znanja in veščine:

(a) podrobno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti babic, zlasti babištva, porodništva in ginekologije;

(b) ustrezno poznavanje poklicne etike in relevantne zakonodaje za opravljanje tega poklica;

(c) ustrezno poznavanje osnovne medicine (bioloških funkcij, anatomije in psihologije) in farmakologije porodništva in zdravstvene nege novorojenčka, kakor tudi poznavanje odnosa med zdravstvenim stanjem človeka in njegovim fizičnim in družbenim okoljem ter njegovega vedenja;

(d) ustrezne klinične izkušnje v pooblaščenih ustanovah, ki babici omogočajo, da v pooblaščenih ustanovah samostojno in na lastno odgovornost, v potrebnem obsegu in brez patoloških situacij, vodi nego pred rojstvom, porod in njegove posledice in nadzoruje porod in rojstvo, nego po porodu in oživljanje novorojenčka med čakanjem na zdravnika;

(e) ustrezno razumevanje usposabljanja zdravstvenih delavcev in izkušnje pri delu s tem osebjem.

5. Babicam, ki so zaključile usposabljanje v skladu s to točko, je omogočen dostop do in opravljanje vsaj naslednjih dejavnosti:

(a) ustrezno informiranje in svetovanje v zvezi z načrtovanjem družine;

(b) diagnosticiranje nosečnosti in spremljanje normalnega poteka nosečnosti; izvajanje preiskav, potrebnih za spremljanje razvoja normalnega poteka nosečnosti;

(c) predpisovanje in svetovanje v preiskavah, potrebnih za čimprejšnje diagnosticiranje rizičnih nosečnosti;

(d) izvajanje programov šole za starše in popolne priprave na porod, vključno s svetovanjem o higieni in prehrani;

(e) skrb za mater in pomoč med porodom ter spremljanje stanja zarodka v maternici z ustreznimi kliničnimi metodami in tehničnimi sredstvi;

(f) izvajanje spontanih porodov vključno z epiziotemijo, kadar je potrebna, v nujnih primerih pa tudi porod v medenični vstavi;

(g) prepoznavanje opozorilnih znakov nepravilnosti pri materi ali otroku, ki zahtevajo napotitev k zdravniku, in pomoč temu zdravniku, kadar je to primerno; izvajanje ustreznih nujnih ukrepov v zdravnikovi odsotnosti, zlasti ročne odstranitve placente, ki ji lahko sledi ročni pregled maternice;

(h) pregledovanje in negovanje novorojenega otroka; ukrepanje po lastni presoji v primeru potrebe in izvajanje takojšnjega oživljanja, kadar je to potrebno;

(i) nega matere in spremljanje njenega napredka v poporodnem obdobju ter dajanje vseh potrebnih nasvetov o negi otroka, da bi lahko svojemu novorojenemu otroku zagotovila optimalen razvoj;

(j) izvajanje zdravljenja, ki ga predpiše zdravnik;

(k) priprava potrebnih pisnih poročil.

XI.

Pridobljene pravice splošno za vse poklice navedene v seznamu

1. Če dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, doktorja dentalne medicine, doktorja dentalne medicine specialista, babico in magistra farmacije, ki jih imajo državljani držav članic, ne izpolnjujejo vseh zahtev usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 40 in 44, se priznajo brez vpliva na pridobljene pravice, značilne za zadevne poklice kot zadostno dokazilo, kot zadosten dokaz, če potrjujejo uspešno dokončano usposabljanje, ki se je začelo pred referenčnimi datumi, določenimi v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V Direktive 2005/36/ES, in so jim priložena potrdila, v katerem je navedeno, da so imetniki dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

2. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, doktorja dentalne medicine, doktorja dentalne medicine specialista, babico in magistra farmacije, pridobljena na ozemlju nekdanje Nemške demokratične republike, ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 40 in 44, se priznajo kot zadostno dokazilo, če potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje, ki se je začelo pred:

(a) 3. oktobrom 1990 za zdravnike z osnovno usposobljenostjo, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, doktorje dentalne medicine z osnovno usposobljenostjo, doktorje dentalne medicine specialiste, babice in farmacevte; in

(b) 3. aprilom 1992 za zdravnike specialiste.

Dokazila o formalnih kvalifikacijah iz prvega pododstavka imetniku podeljujejo pravico do opravljanja poklicnih dejavnosti na ozemlju Nemčije pod enakimi pogoji kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo pristojni nemški organi iz točk 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V.

3. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, babico, magistra farmacije, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Češkoslovaška ali katerih usposabljanje se je začelo pred 1. januarjem 1993 za Češko in Slovaško, se priznajo kot zadosten dokazilo, kadar organi katere koli od obeh navedenih držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila o formalnih kvalifikacijah na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih sami izdajajo, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, babice in magistra farmacije.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

4. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, doktorja dentalne medicine, doktorja dentalne medicine specialista, babico in magistra farmacije, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali katerih usposabljanje se je začelo:

(a) pred 20. avgustom 1991 za Estonijo;

(b) pred 21. avgustom 1991 za Latvijo;

(c) pred 11. marcem 1990 za Litvo,

se priznajo kot zadostno dokazilo, če organi katere koli od navedenih treh držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, doktorja dentalne medicine, doktorja dentalne medicine specialista, babice in magistra farmacije.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale zadevne dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

5. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, doktorja dentalne medicine, doktorja dentalne medicine specialista, babico in magistra farmacije, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Jugoslavija ali katerih usposabljanje se je začelo, pred 8. oktobrom 1991 za Hrvaško, se priznajo kot zadosten dokaz, če pristojni organ Hrvaške potrdi, da imajo taka dokazila na njenem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, doktorja dentalne medicine, doktorja dentalne medicine specialista, babice in magistra farmacije.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

XII.

Pridobljene pravice zdravnikov specialistov

1. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika specialista, ki so bila izdana na podlagi končanega programa specializacije z delno časovno obveznostjo, določenega z zakoni in drugi predpisi, ki veljajo od 20. junija 1975 dalje, in dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika specialista, ki potrjujejo usposabljanje, začeto pred 31. decembrom 1983, se priznajo, če jim je priloženo potrdilo, ki ga izdajo pristojni organi države članici EU, v katerem je navedeno, da je imetnik potrdila dejansko in zakonito opravljali ustrezne dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

2. Če so bila dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika specialista podeljena v Španiji pred 1. januarjem 1995 in ne izpolnjujejo vseh minimalnih zahtev usposobljenosti iz 25. člena Direktive 2005/36/S, se priznajo kot zadostno dokazilo, če jim je priloženo potrdilo pristojnega španskega organa, v katerem je navedeno, da je imetnik potrdila na podlagi posebnih ukrepov v zvezi s priznavanjem, določenih v Kraljevem odloku 1497/99, opravil preizkus posebne strokovne, da se ugotovi, ali ima ta oseba raven znanja in veščin, primerljivo z ravnjo, ki jo imajo zdravniki z dokazili o kvalifikaciji zdravnika specialista, določenimi za Španijo v točkah 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V Direktive 2005/36/ES.

3. Kvalifikacije zdravnikov specialistov, pridobljene v Italiji in navedene pod točkama 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V, ki so specialistično usposabljanje začeli po 31. decembru 1983 in pred 1. januarjem 1991, se kljub temu, da zadevno usposabljanje ne izpolnjuje vseh zahtev usposabljanja iz člena 25 Direktive priznajo, če je kvalifikaciji priloženo potrdilo, ki ga je izdal pristojni italijanski organ, v katetem je navedeno, da je zadevni zdravnik dejansko in zakonito opravljal dejavnosti zdravnika specialista na ustreznem specialističnem področju v Italiji vsaj sedem zaporednih let v obdobju desetih letih pred izdajo potrdila.

4. V primeru, da Republika Slovenije razveljavi svoje zakone in druge predpise v zvezi z izdajanjem dokazil o formalnih kvalifikacijah zdravnika specialista, navedenih v točkah 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V Direktive, in da je sprejme ukrepe, povezane s pridobljenimi pravicami v korist svojih državljanov, prizna državljanom drugih držav članic EU pravico, da izkoristijo te ukrepe, če so taka dokazila o formalnih kvalifikacijah izdana pred datumom, ko bi Slovenije prenehala izdajati dokazila za to specializacijo.

XIII.

Pridobljene pravice zdravnikov splošne medicine

1. Če dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika splošne medicine ne izpolnjujejo vseh minimalnih zahtev za usposabljanje 28. člena Direktive 2005/36/ES, se priznajo kot zadostno dokazilo, če potrjujejo usposabljanje, začeto pred 31. decembrom 1994, in če imetnik dokazil opravlja dejavnost zdravnika splošne medicine v drugi državi EU v okviru nacionalnega sistema socialne varnosti.

2. Če državljan države članice EU opravlja poklic zdravnika splošne medicine v drugi državi članici EU v okviru nacionalnega sistema socialne varnosti brez dokazila o formalnih kvalifikacijah iz točke 5.1.4 Priloge V Direktive 2005/36/ES, se mu v Republiki Sloveniji prizna pravica do opravljanja poklica zdravnika splošne medicine, če ima to pravico na dan 31. decembra 1994 v drugi državi članici EU, in če pristojni organ druge države članice EU potrdi, da imetnik potrdila lahko opravlja dejavnosti zdravnika splošne medicine v okviru nacionalnega sistema socialne varnosti na njenem ozemlju brez dokazila o formalnih kvalifikacijah iz točke 5.1.4 Priloge V Direktive 2005/36/ES.

3. Državljanu države članice EU, ki opravlja poklic zdravnika splošne medicine v drugi državi EU v okviru nacionalnega sistema socialne varnosti brez dokazila o formalnih kvalifikacijah iz iz točke 5.1.4 Priloge V Direktive 2005/36/ES, se mu v Republiki Sloveniji prizna pravica do opravljanja poklica zdravnika specialista družinske medicine, če ima to pravico od referenčnega datuma, v drugi državi EU, in če pristojni organ druge države EU potrdi, da imetnik potrdila lahko opravlja dejavnosti

zdravnika splošne medicine v okviru nacionalnega sistema socialne varnosti na ozemlju te države EU brez dokazila o formalnih kvalifikacijah iz točke 5.1.4 Priloge V Direktive 2005/36/ES.

4. Potrdilom pristojnih organov držav EU iz točke a), b) in c) se v Republiki Sloveniji priznava enaka veljavnost kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah za zdravnika splošne medicine iz iz točke 5.1.4 Priloge V Direktive 2005/36/ES.

XIV.

Pridobljene pravice doktorjev dentalne medicine:

1. v Italiji, Španiji, Avstriji, na Češkem, Slovaškem in v Romuniji

Za opravljanje poklicnih dejavnosti zobozdravnikov v okviru kvalifikacij, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V, se priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, izdana v Italiji, Španiji, Avstriji, na Češkem, Slovaškem in v Romuniji osebam, ki so z medicinskim usposabljanjem začele na ali pred referenčnim datumom, določenim v navedeni prilogi za to državo članico, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali pristojni organi te države članice.

To potrdilo mora navajati, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) da so take osebe dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljale v tej državi članici dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

(b) da je tem osebam dovoljeno opravljati omenjene dejavnosti pod enakimi pogoji kot imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za to državo članico v točki 5.3.2 Priloge V.

Zahteva po triletnih izkušnjah v praktičnem delu iz točke (a) drugega pododstavka se opusti za osebe, ki so uspešno končale vsaj tri leta študija, za katerega pristojni organi v državi članici potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34.

Za Češko in Slovaško se dokazila o formalnih kvalifikacijah, pridobljena v nekdanji Češkoslovaški, priznavajo enako kot češka in slovaška dokazila o formalnih kvalifikacijah in pod enakimi pogoji, kot so določeni v prejšnjih pododstavkih.

2. v Italiji

Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, podeljena v Italiji osebam, ki so začele z univerzitetnim medicinskim usposabljanjem po 28. januarju 1980 in najkasneje 31. decembra 1984, se priznajo, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali pristojni italijanski organi.

To potrdilo mora navajati, da so izpolnjeni naslednji trije pogoji:

(a) da so take osebe opravile ustrezen preizkus poklicne usposobljenosti, ki ga izvajajo pristojni italijanski organi, da bi ugotovili, ali je raven znanja in veščin teh oseb primerljiva z ravnjo, ki jo imajo osebe z dokazili o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Italijo v točki 5.3.2 Priloge V;

(b) da so dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljale v Italiji dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

(c) da jim je dovoljeno opravljati ali da dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljajo dejavnosti iz člena 36 pod enakimi pogoji, kot imetniki dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Italijo v točki 5.3.2 Priloge V.

Zahteva po preizkusu poklicnih sposobnosti iz točke (a) drugega pododstavka se opusti za osebe, ki so uspešno končale vsaj tri leta študija, za katerega pristojni organi potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34.

Osebe, ki so začele z univerzitetnim medicinskim usposabljanjem po 31. decembru 1984, se obravnavajo enako kot zgoraj navedene osebe, če se je navedeni triletni študij začel pred 31. decembrom 1994.

3. splošno

V zvezi s formalnimi kvalifikacijami za doktorja dentalne medicine se priznajo dokazila v skladu s točko XI. tega seznama v primerih, ko je prosilec začel usposabljanje 18. januarja 2016 ali pred tem dnevom.

4. v Španiji

Vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, izdana v Španiji strokovnjakom, ki so začeli univerzitetno medicinsko usposabljanje med 1. januarjem 1986 in 31. decembrom 1997, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali španski pristojni organi.

Potrdilo potrjuje, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) zadevni strokovnjak je uspešno zaključil vsaj tri leta študija, za katerega španski pristojni organi potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34;

(b) zadevni strokovnjak je dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljal v Španiji dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

(c) zadevnemu strokovnjaku je dovoljeno opravljati ali dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravlja dejavnosti iz člena 36 pod enakimi pogoji kot imetniki dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Španijo v točki 5.3.2 Priloge V.

– **XV.**

– **Pridobljene pravice medicinskih sester za splošno zdravstveno nego**

1. na Poljskem

Priznajo se dokazila o formalnih kvalifikacijah iz zdravstvene nege, ki so:

(a) izdana medicinskim sestram na Poljskem, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 31; in

(b) potrjena z diplomo „diplomirani“, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz:

(i) člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi Zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih aktih (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 92, pos. 885 in iz leta 2007, št. 176, pos. 1237), ter Uredbe ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit — matura) ter so diplomanti medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 110, pos. 1170 in iz leta 2010 št. 65, pos. 420); ali

(ii) točka 2 člena 52.3 Zakona z dne 15. julija 2011 o poklicih medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2011, št. 174, pos. 1039) in Uredbe ministra za zdravje z dne 14. junija 2012 o podrobnih pogojih izvajanja visokošolskih programov za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit matura) ter so diplomantke srednje zdravstvene šole ali posrednješolskega programa za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2012, pos. 770), z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in kompetenc medicinske sestre primerljiva z znanjem in kompetencami medicinskih sester s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.2.2 Priloge V.

2. v Bolgariji

Izjeme iz te točke od Seznama dokazil o formalnih kvalifikacijah za diplomirano medicinsko sestro oziroma diplomiranega zdravstvenika ne veljajo za imetnike bolgarske kvalifikacije "фелдшер" (feldsher).

3. v Romuniji

Državljanom držav članic, ki so se usposobili kot medicinske sestre za splošno zdravstveno nego v Romuniji in ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 31, se kot zadosten dokaz priznajo naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, če so jim priložena potrdila o tem, da so ti državljani države članice dejansko in zakonito opravljali dejavnosti medicinske sestre za splošno zdravstveno nego v Romuniji, vključno s polnim izpolnjevanjem obveznosti načrtovanja, organizacije in izvajanja zdravstvene nege bolnikov, vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila:

(a) Certificat de competen□e profesionale de asistent medical generalist za posrednješolsko izobrazbo, pridobljeno na šoli □coală postliceală, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. januarjem 2007;

(b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist za krajši visokošolski študij, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. oktobrom 2003;

(c) Diplomă de licen□ă de asistent medical generalist za daljši visokošolski študij, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. oktobrom 2003.

XVI.

Pridobljene pravice babic

Dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, navedena v točki 5.5.2 Priloge V Direktive 2005/36/ES, se avtomatično priznajo v skladu s točko XI. tega seznama, če izpolnjujejo eno od naslednjih meril:

(a) vsaj triletno usposabljanje babic s polno časovno obveznostjo, ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in obsega najmanj 4 600 ur teoretičnega in praktičnega pouka in vključuje najmanj tretjino neposredne klinične prakse;

(b) usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj dve leti in vsaj 3 600 ur ter se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V Direktive 2005/36/ES;

(c) usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj 18 mesecev in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, in vsaj 3 000 ur, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je to opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V Direktive 2005/36/ES, in eno leto poklicnih izkušenj, za katere je bilo izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.

XVI.

Z dnem uveljavitve tega seznama preneha veljati Seznam dokazil kvalifikacij za zdravnika oziroma zdravnico, zdravnika specialista oziroma zdravnico specialistko, zdravnika splošne medicine oziroma zdravnico splošne medicine, doktorja dentalne medicine oziroma doktorico dentalne medicine in doktorja dentalne medicine specialista oziroma doktorico dentalne medicine specialistko ((Uradni list RS, št. 16/07 in 80/13) in Seznam dokazil kvalifikacij za magistra farmacije oziroma magistro farmacije, diplomirano medicinsko sestro oziroma diplomiranega zdravstvenika in diplomirano babico oziroma diplomiranega babičarja (Uradni list RS, št. 16/07 in 80/13).

XVII.

Ta seznam se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Št.
Ljubljana, dne
EVA

Milojka Kolar Celarc l.r.
Ministrica za zdravje

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo seznama)
   Osmi odstavek 73.a. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti in drugi odstavek 12.a člena Zakona o zdravniški službi.

2. Rok za izdajo seznama, določen z zakonom
   /

3. Splošna obrazložitev predloga seznama, če je potrebna
   /

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona
   /

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV
S predlogom seznama se določi seznam minimalnih pogojev usposobljenosti in pridobljenih pravic iz Direktive 2005/36/ES za poklic zdravnik, zdravnik specialist, zdravnik specialist družinske medicine, doktor dentalne emdicine in doktor dentalne medicine specialist, diplomirana medicinska sestra, diplomirana babica in magister farmacije.

PREDLOG
(EVA)

Na podlagi devetega odstavka 73.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. …) in tretjega odstavka 12. člena Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. …) izdaja ministrica za zdravje

P R A V I L N I K
o pogojih za izdajo potrdila o pridobljenih poklicnih kvalifikacijah

1. člen

Ta pravilnik ureja pogoje za izdajanje potrdil o pridobljenih poklicnih kvalifikacijah za opravljanje poklica v zdravstveni dejavnosti glede na 73.a člen Zakona o zdravstveni dejavnosti in 10. člena Zakona o zdravniški službi.

2. člen

Za izdajo potrdila o pridobljeni kvalifikaciji v skladu z 11. členom Direktive 2005/36/ES mora zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec (v nadaljnjem besedilu: zdravstveni delavec), izpolnjevati naslednje pogoje:

- imeti mora zaključen ustrezen izobraževalni program v skladu z Odredbo o seznamu poklicev v zdravstveni dejavnosti in
- opravljeno pripravništvo in strokovni izpit v Republiki Sloveniji,
- specializacijo, v primeru, da jo je opravil.

3. člen

Za izdajo potrdila o pridobljeni kvalifikaciji v skladu z 24. členom Direktive 2005/36/ES mora zdravnik izpolnjevati naslednje pogoje:

1. imeti mora zaključen študij medicine v skladu z 10. členom Zakona o zdravniški službi,
2. opravljeno pripravništvo in strokovni izpit v Republiki Sloveniji.

Zdravnik, ki je izobraževanje in strokovni izpit opravil pred 1. 5. 2004 (to je pred datumom vstopa Republike Slovenije v Evropsko unijo) mora za izdajo potrdila najmanj tri leta zapored v zadnjih petih letih pred datumom vložitve vloge opravljati zdravniško službo.

4. člen

Za izdajo potrdila o pridobljeni kvalifikaciji v skladu s 25. členom Direktive 2005/36/ES mora zdravnik specialist izpolnjevati naslednje pogoje:

1. pogoje iz prejšnjega člena,
2. opravljen specialistični izpit iz programa specializacije, ki je naveden v točki 5.1.3 Priloge V, Direktive 2005/36/ES.

V primeru, da je zdravnik specialist opravil specializacijo pred 1. 5. 2004 oziroma je opravil specializacijo, katere trajanje je krajše od časa, ki je za posamezno specializacijo naveden v točki 5.1.3 Priloge V, Direktive 2005/36/ES, mora za izdajo potrdila najmanj tri leta zapored v zadnjih petih letih pred datumom vložitve vloge opravljati zdravniško službo na zavedenem področju.

5. člen

Za izdajo potrdila o pridobljeni kvalifikaciji v skladu s 34. členom Direktive 2005/36/ES mora doktor dentalne medicine izpolnjevati naslednje pogoje
1. imeti mora zaključen študij dentalne medicine v skladu z 10. členom Zakona o zdravniški službi,
2. opravljeno pripravništvo in strokovni izpit v Republiki Sloveniji.

6. člen

Za izdajo potrdila o pridobljeni kvalifikaciji v skladu s 35. členom Direktive 2005/36/ES mora doktor dentalne medicine specialist čeljustne in zobne ortopedije in doktor dentalne medicine specialist oralne kirurgije izpolnjevati naslednje pogoje:

- pogoje iz prejšnjega člena,

- opravljen specialistični izpit iz čeljustne in zobne ortopedije oziroma oralne kirurgije.

V primeru, da je doktor dentalne medicine specialist opravil specializacijo pred 1. 5. 2004 mora za izdajo potrdila najmanj tri leta zapored v zadnjih petih letih pred datumom vložitve vloge opravljati zdravniško službo na zavedenem področju.

7. člen

Za izdajo potrdila o pridobljeni kvalifikaciji v skladu s 31. členom Direktive 2005/36/ES mora diplomirana medicinska sestra izpolnjevati naslednje pogoje:

- imeti mora zaključen visokošolski študijski program prve stopnje v skladu s petim odstavkom 64. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti.

Potrdilo v skladu s 31. členom Direktive 2005/36/ES se izda tudi diplomirani medicinski sestri, ki je diplomo pridobila po študijskem programu, ki je obsegal 2.250 ur, ima končano pripravništvo, strokovni izpit.

Potrdilo v skladu s 31. členom Direktive 2005/36/ES se izda tudi višji medicinski sestri, če izpolnjuje pogoje iz 11. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 2/4).

8. člen

Za izdajo potrdila o pridobljeni kvalifikaciji v skladu s 44. členom Direktive 2005/36/ES mora magister farmacije naslednje pogoje:

- imeti mora zaključen univerzitetni študijski program v skladu s petim odstavkom 64. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti.

Potrdilo v skladu s 44. členom Direktive 2005/36/ES se izda tudi magistrom farmacije, ki
– so strokovni naslov magister farmacije pridobili po prej veljavnih oziroma še veljavnem študijskem programu ter so opravili oziroma začeli opravljati pripravništvo in strokovni izpit pred 1. 5. 2004;

– diplomirajo do 30. 4. 2004 in opravijo skrajšan program praktičnega usposabljanja, ki vsebinsko ustreza šestmesečnemu pripravništvu v lekarni ali bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice, ter opravijo strokovni izpit;

– diplomirajo po 30. 4. 2004, vendar najpozneje do 31. 12. 2010, in opravijo šestmesečno obvezno pripravništvo v lekarni ali bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice in strokovni izpit.

9. člen

Za izdajo potrdila o pridobljeni kvalifikaciji v skladu s 40. členom Direktive 2005/36/ES mora diplomirana babica izpolnjevati naslednje pogoje:

- imeti mora zaključen visokošolski študijski program prve stopnje v skladu s petim odstavkom 64. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti.

Potrdilo v skladu s 40. členom Direktive 2005/36/ES se izda tudi diplomirani babici, ki je diplomo pridobila po študijskem programu, ki je obsegal 2.250 ur, ima končano pripravništvo, strokovni izpit.

10. člen

Za izdajo potrdila o pridobljenih kvalifikacijah po tem pravilniku zdravstveni delavec vloži vlogo pri ministrstvu, pristojnemu za zdravje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati dokazila, s katerimi se dokazuje izpolnjevanje pogojev iz tega pravilnika.

11. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o izdajanju potrdil o pridobljenih kvalifikacijah zdravnika, zdravnika splošne medicine, zdravnika specialista, doktorja dentalne medicine specialista čeljustne in zobne ortopedije in doktorja dentalne medicine specialista oralne kirurgije (Uradni list RS, št. 57/04 in 112/07) in Pravilnik o izdajanju potrdil o pridobljenih kvalifikacijah (Uradni list RS, št. 41/04 in 112/07).

15. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA

Milojka Kolar Celarc
Ministrica za zdravje

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo pravilnika)
   Deveti odstavek 73.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti in šesti odstavek 10. člena Zakona o zdravniški službi.

2. Rok za izdajo pravilnika, določen z zakonom
   /

3. Splošna obrazložitev predloga pravilnika, če je potrebna
   /

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

   /

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

S predlogom pravilnika se določijo pogoji pod katerimi se izdajo potrdila o pridobljenih poklicnih kvalifikacijah.